

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัดสมุทรสาครระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2555-2574) เริ่มจากการประเมินสถานการณ์ของจังหวัดเกี่ยวกับ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคาม หรือ ปัจจัยขับเคลื่อน แนวโน้ม ความไม่แน่นอน ความเสี่ยง ของจังหวัดสมุทรสาคร โดยข้อมูลในส่วนนี้ได้มาจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากสามส่วน ส่วนแรกได้มาจากการจัดประชุมสัมมนาในระดับจังหวัด และการประชุมระดมสมอง 3 ระดับ ตั้งแต่ระดับจังหวัด อำเภอและตำบล เพื่อใช้กระบวนการมีส่วนร่วมโดยการเปิดโอกาสให้กับผู้เข้าร่วมประชุมทุกภาคส่วน และทุกคนได้นำเสนอความคิดเห็นต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมกัน ส่วนที่สองได้มาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้แทนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนของจังหวัดสมุทรสาคร ส่วนที่สามได้มาจากการประมวลสถานการณ์ภายในและภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาจังหวัดสมุทรสาครจากแนวทางการพัฒนาประเทศไทยสู่ปี 2570 การวางแผนอนาคตกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง (2550-2570) และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำความคิดจากที่ประชุม จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและข้อมูลต่าง ๆ มาหลอมรวมกันเป็นการประเมินสถานการณ์เพื่อนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ต่อไป ดังนี้

1. การประเมินสถานการณ์ภายนอกและภายในที่มีผลต่อการพัฒนาจังหวัดสมุทรสาคร

1.1 สถานการณ์ภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาจังหวัดสมุทรสาคร

1.1.1 ความมั่นคงทางอาหารและพลังงานของโลกมีแนวโน้มจะเป็นปัญหาสำคัญ
ความต้องการพืชพลังงาน สินค้าเกษตรและอาหารมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการเพิ่มประชากรโลก แต่การผลิตพืชอาหารลดลงด้วยข้อจำกัดด้านพื้นที่ ทรัพยากรเสื่อมโทรมลงจากปัญหาสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีที่มีอยู่ และการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานในอนาคต ส่งผลให้ผลผลิตอาหารสู่ตลาดลดลง ไม่เพียงพอกับความต้องการของประชากรโลก หรือมีราคาสูงเกินกว่ากำลังซื้อ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศยากจน อาจนำไปสู่การเกิดวิกฤตอาหารโลก

1.1.2 การเปิดการค้าเสรี การเปลี่ยนแปลงกฎ กติกาใหม่ของโลกการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ
ในโลกรวมถึงวิกฤตเศรษฐกิจที่ผ่านมาส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบในการบริหารจัดการเศรษฐกิจโลก พันธกรณีและข้อตกลงเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มาตรการทางการค้าที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาโลกร้อน และกฎ ระเบียบด้านสังคมมีบทบาทสำคัญมากขึ้น โดยเฉพาะด้านสิทธิมนุษยชน ที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้เกิดความเคารพและรักษาคำศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน อาจเป็นโอกาสหรืออุปสรรคต่อการพัฒนาจังหวัดในระยะต่อไป เนื่องจากภาคการผลิตของจังหวัดพึ่งพาการส่งออกเป็นส่วนใหญ่ในด้านผลกระทบต่อภาคการผลิต เช่น การประมง และประมงต่อเนื่องได้ประโยชน์จากการเปิดเสรีทางการค้าในการนำเข้าวัตถุดิบราคาถูก การสูญเสียการผลิตภาคประมงและเกษตรกรรมบางส่วนที่ต้นทุนสูงจนไม่สามารถแข่งขันได้ ผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบจากภาวะแรงงานไหลเข้าและไหลออก การเปิดเสรีทางการค้า (Free Trade Agreement: FTA) กับอาเซียน จีน อินเดีย ออสเตรเลีย และ เปรู มีผลกระทบต่อสินค้าประมงและเกษตรของจังหวัดสมุทรสาครที่มีต้นทุนการผลิตสูงกว่าประเทศ

คู่เจรจา เช่น ปลาปัน ปลาตุก ปลานิล เป็นต้น ทางด้านการประมงเพาะเลี้ยงคาดว่าจะได้รับผลกระทบอย่างมากเพราะต้นทุนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำยังไม่มีประสิทธิภาพในการแข่งขันได้ ส่วนต้นทุนประมงนอกน่านน้ำก็มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากการที่ปริมาณสัตว์น้ำลดลงจึงจำเป็นต้องเดินทางไปไกลยิ่งขึ้นเพื่อจับสัตว์น้ำ

1.1.3 การปรับตัวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การรวมตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคในอนาคตจะมีความเชื่อมโยงระบบโครงสร้างพื้นฐานภายในอนุภูมิภาคเพิ่มมากขึ้น ทั้งเส้นทางคมนาคมทางบก วิศวกรรม และโครงข่ายสายส่งไฟฟ้าและพลังงาน เช่น การประกาศใช้ East-West Corridor นอกจากนี้ยังมีความร่วมมือด้านการค้า ตลอดจนความพยายามส่งเสริมประเทศเพื่อนบ้านเพื่อลดความแตกต่างทางด้านรายได้กับไทย ขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านของไทยกำลังเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เช่น เวียดนาม หรือพม่า เริ่มมีประชาธิปไตยมากขึ้น อาจจะเป็นประเทศเวียดนามรายใหม่ที่หลายประเทศอยากจะไปลงทุน เพราะสามารถจะเชื่อมโยงกับประเทศอินเดีย ซึ่งในอนาคตจะมีการรวมตัวและมีเสถียรภาพมากขึ้น ดังนั้น ในอีก 20 ปีข้างหน้า ภูมิภาคนี้น่าจะเป็นภูมิภาคที่มีความเจริญเติบโตมากขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเป็น AEC (ASEAN Economic Community) เช่นเดียวกับการรวมกลุ่มเศรษฐกิจที่สำคัญต่อประเทศไทยในช่วงทศวรรษหน้า ได้แก่ การรวมกลุ่มในกรอบอนุภูมิภาค และการเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 รวมทั้งกรอบความร่วมมืออื่น ๆ อาทิ กรอบความร่วมมือเอเชีย-แปซิฟิก จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย โดยเฉพาะการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่จะรองรับการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในด้านผลกระทบต่อภาคการผลิต เช่น การประมงและประมงต่อเนื่องได้ประโยชน์จากวัตถุดิบราคาถูกและการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าว

1.1.4 Chindia Hub of Asia ศูนย์กลางอำนาจเศรษฐกิจโลกเปลี่ยนอยู่ในประเทศแถบอาเซียนมากขึ้น เศรษฐกิจโลกจะเปลี่ยนศูนย์กลางอำนาจมาอยู่ที่ประเทศแถบเอเชียมากขึ้น จีนและอินเดียจะเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจโลกในอนาคต รวมทั้งประเทศบราซิลและรัสเซียจะมีความสำคัญทางเศรษฐกิจมากขึ้น การผลิตต่าง ๆ จะย้ายมาอยู่ในแถบเอเชียทั้งหมด จะมี ASEAN Century นอกจากนี้ อาจจะมีประเทศเกิดใหม่ทางเศรษฐกิจ (Emerging Country) เพิ่มขึ้น ดังนั้น ใน 20 ปีข้างหน้าจุดรวมของอำนาจทางเศรษฐกิจจะเคลื่อนมาสู่ทางด้านเอเชียมากขึ้น ขณะที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น หรือยุโรป กำลังเข้าสู่สังคมประชากรสูงอายุ และจะยังมีปัญหาเศรษฐกิจต่อไปอีกระยะหนึ่ง

1.1.5 การเปลี่ยนแปลงด้านการเงินโลก (Global Finance) จะมีความผันผวนมากขึ้น แนวโน้มในระยะยาว ประเทศและทวีปต่าง ๆ จะมีการรวมกลุ่ม (Integrate) หรือมีข้อตกลงการค้า การลงทุน และการเงินมากขึ้น ดังนั้น จะมีโอกาสการเคลื่อนย้ายเงินทุนสูง นอกจากนี้ กองทุนเฮดจ์ฟันด์ (Hedge Fund) อาจจะมีการเก็งกำไรหรือเข้ามาลงทุนในที่ต่าง ๆ มากขึ้น ทั้งนี้ การเงินของโลกจะมีผู้เล่นสำคัญใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้น เช่น ธนาคารกลางของประเทศที่มีทุนสำรองระหว่างประเทศ (Reserve) อยู่มาก เช่น จีน ญี่ปุ่น หรือประเทศในแถบตะวันออกกลาง จะมีการตั้งกองทุนเพื่อไปลงทุนในต่างประเทศ รวมถึงประเทศไทยซึ่งเริ่มมีทุนสำรองมาก และจะตั้งกองทุนในลักษณะนี้เช่นกัน ซึ่งส่งผลต่อความผันผวนหรือผลกระทบที่อาจจะสร้างปัญหาหากเกินกว่าในปัจจุบัน

1.1.6 ประชากรสูงอายุของโลกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว หลายประเทศเริ่มเข้าสู่ Aging Society ทั้งนี้ ประเทศกำลังพัฒนาจะมีจำนวนผู้สูงอายุร้อยละ 80 ของผู้สูงอายุทั้งหมดในโลก และผู้สูงอายุมากกว่าร้อยละ 55 จะเป็นผู้หญิง เพราะมีอายุยืนกว่าผู้ชาย โดยเฉพาะจะมีปัญหาในกลุ่มผู้หญิงที่ไม่แต่งงานและมีรายได้น้อย การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจะส่งผลกระทบต่อทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เช่น จะมีการเคลื่อนย้ายเงินจากประเทศที่มีเงินออมมากมาลงทุนในประเทศกำลังพัฒนา การย้ายถิ่น (Immigration) ที่คน

ในประเทศกำลังพัฒนามีโอกาสไปทำงานทำในประเทศที่พัฒนาแล้วมากขึ้นในอนาคต หรือการปรับโครงสร้างพื้นฐาน โดยอาจต้องเปลี่ยนจากการสร้างโรงเรียนไปสร้างโรงพยาบาลมากขึ้น เป็นต้น ปัญหาสังคมผู้สูงอายุ จะเป็นนโยบายใหญ่ระยะยาวของชาติ เพราะมีผลกระทบอย่างมากสำหรับประเทศที่เข้าสู่ Aging Society แล้ว เช่น ประเทศญี่ปุ่นที่ประสบปัญหาผลิตภาพต่ำ กำลังแรงงานลดลงอย่างต่อเนื่อง ย่อมส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ในอนาคต แม้จะพยายามแก้ปัญหาโดยพัฒนาเทคโนโลยีมาใช้แทนแรงงาน เช่นเดียวกับประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น ขณะที่กำลังแรงงานเริ่มลดลง ทั้งนี้ สหรัฐอเมริกาแก้ปัญหาโดยเปิดรับแรงงาน ต่างชาติมากขึ้น

1.1.7 การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด เทคโนโลยี จะอยู่บนพื้นฐานสำคัญ 4 ประการ คือ Atoms Neurons (เซลล์สมอง) Genes และ Bits (Information) เทคโนโลยีจำแนกได้เป็น 4 ประเภท คือ Nano Technology, BioTechnology, Information Technology และ Cognitive Sciences ซึ่งเกี่ยวกับการทำงานของสมอง จิต และพฤติกรรมของมนุษย์ จะเป็นการส่งเสริม Neuro Technology เช่น สามารถจะดึงความทรงจำบางอย่างที่หายไปกลับคืนมาโดยวิธีหรือเครื่องมือต่าง ๆ คนตาบอดสามารถมองเห็นภาพได้จากการเห็นภาพโดยไม่ต้องผ่านสายตา

1.1.8 พลังงาน มีการคาดการณ์ว่าปริมาณน้ำมันของโลกอาจจะหมดไปภายใน 50-60 ปี ขณะที่ความต้องการใช้น้ำมันเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วไม่ต่ำกว่า 2 เท่าใน 20 ปีข้างหน้า โดยเฉพาะในแถบเอเชีย ทำให้มีการพยายามหาแหล่งพลังงานทดแทนอื่น ๆ หรือการใช้เทคโนโลยีเพื่อทดแทนน้ำมันมากขึ้น นอกจากนี้ หลายประเทศเริ่มมีการทำสัญญาเพื่อจับจองแหล่งพลังงานเพิ่มมากขึ้น เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีนเริ่มมองหาแหล่งพลังงานเพื่อทำสัญญาจับจองน้ำมันและก๊าซ

1.1.9 การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก ในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา อุณหภูมิโลกสูงขึ้นโดยเฉลี่ย 0.2 องศาเซลเซียสต่อทศวรรษ ส่งผลให้สภาพภูมิอากาศแปรปรวน ก่อให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติบ่อยครั้ง และทวีความรุนแรง ระบบนิเวศในหลายพื้นที่ของโลกอ่อนแอ สูญเสียพันธุ์พืชและสัตว์ พื้นผิวโลกเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ โดยเฉพาะการสูญเสียพื้นที่ชายฝั่งเนื่องจากระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้น นำไปสู่การย้ายถิ่นของประชากรที่อยู่อาศัยบริเวณชายฝั่งทะเล รวมทั้งสร้างความเสียหายต่อโครงสร้างพื้นฐาน เขตท่องเที่ยว เขตอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนสูงบริเวณพื้นที่ชายฝั่ง การระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืชจากสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลง สร้างความเสียหายแก่ผลผลิตทางการเกษตรและธัญญาหารของโลก รวมทั้งกระทบต่อภาคสังคม อาทิ ปัญหาความยากจน การอพยพย้ายถิ่น และการแย่งชิงทรัพยากร การปฏิบัติตามพันธกรณี ความตกลงระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกและการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลต่อการผลิตเพื่อการส่งออก จังหวัดสมุทรสาครต้องให้ความสำคัญกับกระบวนการที่รักษาสิ่งแวดล้อม โปร่งใส และการมีส่วนร่วม ได้แก่ สนธิสัญญาเกียวโตและสนธิสัญญาลิสบอน (Lisbon Treaty) ที่ให้ความสำคัญกับความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาวะอากาศและพลังงานที่มีผลต่อการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยและมีผลต่อภาคการส่งออกในกลุ่มประเทศสหภาพยุโรปซึ่งต้องมีมาตรฐานสินค้าที่เน้นการรักษาสิ่งแวดล้อมและการประหยัดพลังงาน โดยประเทศเหล่านี้ได้มีการกำหนดมาตรการทางภาษีกับสินค้าจากต่างประเทศที่ผลิตโดยไม่คำนึงถึงการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ผลกระทบต่อการผลิตเพื่อการส่งออกเหล่านี้จำเป็นต้องมีการพิจารณาเพื่อเตรียมการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตของจังหวัดในอนาคต ทำให้จังหวัดจะต้องเตรียมรับมือต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากผลกระทบดังกล่าวในการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรมที่จะต้องลด

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกหรือแม้แต่ในการสนับสนุนพลังงานสะอาดและกิจกรรมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายในจังหวัดปัจจุบันภาคการผลิตเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมของจังหวัดสมุทรสาครได้ส่งผลกระทบต่อความสมดุลของระบบนิเวศอย่างรุนแรงและเริ่มส่งผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพภาพด้วยจากการมุ่งเน้นการแข่งขันการผลิตด้านราคาในตลาดโลกอย่างยิ่งยวด

1.2 สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงปัจจัยภายในที่สำคัญของจังหวัด

1.2.1 ด้านเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ จากภาคเกษตรมาเป็นภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น และเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และเชื่อมโยงกับต่างประเทศมากขึ้น ขณะที่ไทยเริ่มสูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันจากการที่ค่าจ้างแรงงานสูงขึ้น จังหวัดสมุทรสาครมีศักยภาพการผลิตด้านประมงแบบครบวงจรและเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารทะเลที่สำคัญระดับสากล พื้นที่การเกษตรมีศักยภาพเพราะมีระบบชลประทานและคุณภาพดินดีมีศักยภาพในการเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยแหล่งท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมเพราะอยู่ใกล้กรุงเทพมหานครแต่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดที่ทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น จังหวัดสมุทรสาครเป็นจังหวัดที่พึ่งพาการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกเป็นหลัก ในปี 2552 โครงสร้างการผลิตของจังหวัดสมุทรสาครโดยรวมประกอบด้วยหมวดกิจกรรม 5 หมวดกิจกรรมตามลำดับ คือ หมวดการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม มีสัดส่วนการผลิตสูงถึงร้อยละ 37.08 หมวดการผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติกมีสัดส่วนการผลิตร้อยละ 12.72 หมวดการผลิตสิ่งถักทอมีสัดส่วนร้อยละ 9.39 หมวดการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ ยกเว้นเครื่องจักรและอุปกรณ์มีสัดส่วนร้อยละ 8.21 หมวดการผลิตเครื่องจักรสำนักงาน เครื่องทำบัญชีและเครื่องคำนวณ มีสัดส่วนการผลิตร้อยละ 9.67 ภาคการประมง อุตสาหกรรมประมงต่อเนื่องของจังหวัดสมุทรสาครได้รับผลกระทบจากฐานทรัพยากร ธรรมชาติเสื่อมโทรม ต้องพึ่งปัจจัยการผลิตจากต่างประเทศ ทำให้มีเสียสมดุลของความมั่นคงทางอาหาร ประกอบกับภาคเกษตรกรรมพื้นที่มีจำกัดและมีแนวโน้มถูกนำไปใช้เพื่อกิจกรรมอื่น ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น และการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่ายังอยู่ในวงจำกัดและล่าช้าในขณะที่การผลิตอุตสาหกรรมอื่น ๆ เริ่มส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสร้างปัญหาให้กับชุมชนและกับการผลิตภาคการประมงและภาคเกษตรกรรมมากขึ้น

1.2.2 ด้านสังคม จังหวัดสมุทรสาครยังคงประสบปัญหาทางสังคมโดยพิจารณาได้จากข้อมูลจากตัวชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานของครัวเรือน (จปฐ.) ปี 2554 จำนวน 42 ตัวชี้วัด จังหวัดสมุทรสาครสามารถบรรลุเป้าหมาย จปฐ. จำนวน 35 ตัวชี้วัด โดยยังมีอีก 6 ตัวชี้วัดที่ไม่บรรลุเป้าหมาย และอีก 1 ตัวชี้วัดที่ไม่มีข้อมูลตัวชี้วัดที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายอยู่ใน 3 หมวด คือ หมวดที่ 2 มีบ้านอาศัย (ประชาชนมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม) มีตัวชี้วัดที่ไม่บรรลุเป้าหมายจำนวน 3 ตัวชี้วัด คือ **ครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน** หมวดที่ 5 ปลุกฝังค่านิยม (ประชาชนมีการปลุกฝังค่านิยมไทยให้กับตนเองเพื่อให้คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น) มีตัวชี้วัดที่ไม่บรรลุเป้าหมายจำนวน 2 ตัวชี้วัด คือ **ครัวเรือนไม่ติดสุรา คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา** หมวดที่ 6 ร่วมใจพัฒนา (ประชาชนมีจิตสำนึกและร่วมกันรักษาสีทึ่ของตนเองเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น) มีตัวชี้วัดที่ไม่บรรลุเป้าหมายจำนวน 1 ตัวชี้วัด คือ **คนในครัวเรือนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน/ชุมชน** สำหรับตัวชี้วัดที่ไม่มีข้อมูลจำนวน 1 ตัวชี้วัดนั้นอยู่ในหมวดที่ 3 ฝึกฝนการศึกษา (ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงบริการด้านการศึกษา) คือ **เด็กจบภาคบังคับ 9 ปี ได้ฝึกอบรมด้านอาชีพ** จากข้อมูล

พื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ค) ปี 2554 จังหวัดสมุทรสาครได้จัดลำดับตัวชี้วัดที่มีปัญหาของจังหวัดสมุทรสาครไว้ใน 10 ลำดับแรกดังนี้ **ลำดับที่ 1** การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของชุมชน **ลำดับที่ 2** การเรียนรู้โดยชุมชน **ลำดับที่ 3** การกีฬา **ลำดับที่ 4** คุณภาพของน้ำ **ลำดับที่ 5** คุณภาพของดิน **ลำดับที่ 6** การจัดการสภาพสิ่งแวดล้อม **ลำดับที่ 7** การมีที่ดินทำกิน **ลำดับที่ 8** ความปลอดภัยในการทำงาน **ลำดับที่ 9** การใช้ประโยชน์ที่ดิน **ลำดับที่ 10** การได้รับการศึกษา สำหรับประเทศไทยสังคมผู้สูงอายุจะมีประชากรสูงอายุเพิ่มจาก 7 ล้านคนในปัจจุบัน เป็น 16 ล้านคนในปี 2570 ขณะที่ประชากรวัยต่ำกว่า 14 ปี จะลดจาก 14 ล้านคนเหลือ 10 ล้านคน ปัญหาโครงสร้างประชากรส่งผลกระทบต่อการขาดแคลนแรงงาน การที่ประเทศไทยกำลังก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ และจะเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในอีก 15 ปีข้างหน้า ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนกำลังคนในอนาคต จังหวัดสมุทรสาครย่อมได้รับผลกระทบนี้เช่นกันในด้านการขาดแคลนแรงงานทั้งทางปริมาณและคุณภาพ ในขณะที่คุณภาพการศึกษามีปัญหาทำให้การเพิ่มผลิตภาพแรงงานทำได้ยาก ปัจจัยด้านโครงสร้างประชากรของจังหวัดสมุทรสาครที่มีผลกระทบต่อความต้องการแรงงาน คือ แนวโน้มของประชากรวัยแรงงานมีสัดส่วนที่ลดลง อัตราการเกิดที่ผ่านมาของประชากรร้อยละ 1.20 ประชากรวัยแรงงาน (อายุ 15-59 ปี) จำนวน 348,145 คน หรือร้อยละ 74 ของจำนวนประชากรทั้งจังหวัด ได้มีการประมาณการว่าอัตราการเกิดในอนาคตจะเพิ่มขึ้นอัตราร้อยละ 0.91 มีอัตราการเกิดต่ำลง ในขณะที่วัยแรงงานมีสัดส่วนค่อนข้างคงที่และวัยสูงอายุมีสัดส่วนเพิ่มสูงขึ้นในขณะที่ประชากรวัยแรงงานมีสัดส่วนคงที่คิดเป็นร้อยละ 64.92 และวัยชราที่มีสัดส่วนสูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ 9.16 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดสมุทรสาครกับจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวม ต่อหัวต่อปีใน 3 ลำดับแรก (ระยอง สมุทรสาคร และสมุทรปราการ) และทั่วประเทศ พบว่า มีรายได้ต่อหัวใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยทั่วประเทศแต่รายได้ต่อครัวเรือนยังต่ำกว่าจังหวัดสมุทรปราการ แสดงว่าการกระจายรายได้ยังต้องปรับปรุง และเมื่อพิจารณาการเป็นเจ้าของบ้านและที่ดิน ยังต่ำอยู่เพียงร้อยละ 29.5 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยทั่วประเทศที่ร้อยละ 70.7 มีอัตราการบาดเจ็บจากการทำงานสูงกว่าจังหวัดระยองและค่าเฉลี่ยของประเทศ มีปัญหาเรื่องการใช้แรงงานเด็กอายุระหว่าง 15-17 ปี สูงมากถึงร้อยละ 34.7 ซึ่งอาจจะมีความสัมพันธ์กับการที่มีประชากรที่ไม่ได้รับการศึกษาถึงร้อยละ 84 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศด้วย ทางด้านปัญหาอาชญากรรมพบว่า มีคดีประทุษร้ายที่ได้รับแจ้งคดียาเสพติด และอัตราผู้ป่วยเอดส์รายใหม่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศทั้งสิ้น ดังแสดงในตารางตัวชี้วัดการพัฒนาที่สำคัญ ปี 2550 ของสมุทรสาคร ระยอง สมุทรปราการ และค่าเฉลี่ยทั่วประเทศ

1.2.3 ปัญหาแรงงานต่างด้าว สถานการณ์แรงงานต่างด้าวในระดับจังหวัด พบว่าในปี พ.ศ. 2553 จังหวัดสมุทรสาคร มีจำนวนแรงงานต่างด้าวมากที่สุดในประเทศไทย คือ มีจำนวน 342,800 คน โดยมีแรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียนในปี 2522 จำนวน 166,724 คน และอีกกว่า 100,000 คนเป็นแรงงานต่างด้าวที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียน จากจำนวนนี้ยังไม่ได้รวมถึงบุตรและผู้ติดตามอีกเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะเด็กต่างด้าวที่เกิดในประเทศไทยปีละไม่ต่ำกว่า 5,000 คน (ข้อมูลจากการสำรวจพื้นที่และสอบถามข้อเท็จจริงในประเด็นปัญหาแรงงานต่างด้าวในพื้นที่ข้อมูลยอดแรงงานต่างด้าว พ.ศ. 2552 : สถาบันพระปกเกล้า) แรงงานต่างด้าวจำนวนมากอยู่โดยผิดกฎหมายเปลี่ยนอาชีพเปลี่ยนนายจ้างตลอดเวลา แต่ถึงกระนั้นก็ยังมีความปัญหาแรงงานขาดแคลนทั้งปริมาณและคุณภาพ โดยเฉพาะแรงงานสำหรับกิจการประมงต่าง ๆ ปัญหาแรงงานต่างด้าวทั้งในระบบนอกระบบที่ก่อให้เกิดผลกระทบกับการอยู่ร่วมกันกับคนไทยในพื้นที่ เกิดทัศนคติชิงชังแบ่งแยกเพราะรู้สึกว่าคุณค่าแรงงานต่างด้าวแย่งชิงการใช้ทรัพยากรไปเช่นแนวปฏิบัติด้านการประกันสุขภาพได้เปิดกว้างให้กับแรงงานข้ามชาติและครอบครัวที่ไม่มีเอกสารใด ๆ เลย ที่จะทำให้เข้าถึงบริการ

สุขภาพได้มากขึ้น โดยให้แต่ละโรงพยาบาลพิจารณาตามความเหมาะสม ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษจากความสำเร็จของชุมชนที่อยู่อาศัยของแรงงานต่างด้าว ประเด็นปัญหาแรงงานเหล่านี้ส่งผลต่อต้นทุนการผลิตด้านประมงและสาขาอื่น ๆ อย่างมากและยังส่งผลต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมของประชาชนในพื้นที่กับแรงงานต่างด้าวอีกด้วย ประกอบกับ เมื่อมีการเปิดเสรีทางการค้ากับกลุ่มประเทศอาเซียนแล้วก็จะมีการไหลบ่าของแรงงานต่างด้าวทั้งในระบบและนอกระบบมากมาย หากจังหวัดไม่มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบในทางเชิงรุกมากกว่าเชิงรับอย่างเร่งด่วนแล้วย่อมจะก่อให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างใหญ่หลวงต่อจังหวัดสมุทรสาครทีเดียว

1.2.4 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ของจังหวัดสมุทรสาคร เนื่องจากเป็นจังหวัดที่รองรับความเจริญและการขยายตัวจากกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอุตสาหกรรมและชุมชนมีอัตราการขยายตัวที่สูงมากมีการอพยพย้ายถิ่นของประชากรจากจังหวัดต่าง ๆ เข้ามาประกอบอาชีพเป็นจำนวนมาก ปรากฏการณ์ดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาด้านมลภาวะต่าง ๆ และทวีความรุนแรงมากขึ้นจนเกือบถึงขั้นวิกฤติ ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ คือ ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ปัญหาแผ่นดินทรุดตัว ปัญหาน้ำเน่าเสีย ปัญหามลภาวะทางอากาศจากฝุ่นละอองและกลิ่นเหม็น ปัญหาขยะมูลฝอย

สถานการณ์การกัดเซาะชายฝั่ง จากการศึกษาของสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (GISTDA: กันยายน 2554) การใช้ภาพถ่ายดาวเทียม LANDSAT-5 ระหว่างปี พ.ศ. 2546-2552 (รวม 7 ปี) วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพบว่าชายฝั่งจังหวัดสมุทรสาครมีพื้นที่ที่ถูกกัดเซาะเฉลี่ย 23,824 ตารางเมตรต่อปี พื้นที่ทับถมเฉลี่ย 2,239 ตารางเมตรต่อปี ส่วนสถานการณ์ปัจจุบันได้ติดตามการเปลี่ยนแปลงรายตำบลโดยใช้ภาพถ่ายดาวเทียม THEOS ระหว่างปี พ.ศ. 2552-2553 พบว่ามีพื้นที่ที่ถูกกัดเซาะชายฝั่งทั้งจังหวัดรวม 222,585 ตารางเมตรโดยตำบลบางหญ้าแพรกมีพื้นที่ที่ถูกกัดเซาะมากที่สุด ส่วนพื้นที่ที่ถูกทับถมทั้งจังหวัดมีเพียง 13 ตารางเมตร โดยพบเพียง 2 ตำบล คือ ตำบลบางหญ้าแพรกและตำบลนาโคก เมื่อนำข้อมูลที่ได้จาก**การศึกษามหาสมุทรศาสตร์การเปลี่ยนแปลงแนวชายฝั่งในอนาคต 5 ปี (พ.ศ. 2558), 10 ปี (พ.ศ. 2563) และ 20 ปี (พ.ศ. 2573)** พบว่าจะมีการกัดเซาะชายฝั่งเข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะทางเฉลี่ย 51.7 เมตรในปี พ.ศ. 2558, 101.7 เมตรในปี พ.ศ. 2563 และ 200.9 เมตรในปี พ.ศ. 2573 ส่วนพื้นที่ทับถมเป็นระยะทางเฉลี่ย 144.1 เมตรในปี พ.ศ. 2558, 161.8 เมตรในปี พ.ศ. 2563 และ 186.4 เมตรในปี พ.ศ. 2573 สำหรับบริเวณที่ถูกกัดเซาะมากที่สุดในปี พ.ศ. 2573 จะพบบางบริเวณที่อยู่ในตำบลบ้านบ่อ ตำบลบางหญ้าแพรก และตำบลโคกขามเป็นระยะทางประมาณ 1.52-3.54 กิโลเมตร

ปัญหาป่าชายเลน ในอดีตจังหวัดสมุทรสาครมีพื้นที่ป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์ตลอดแนวชายฝั่งทะเลซึ่งมีความยาว 41.8 กิโลเมตร ป่าชายเลนของจังหวัดสมุทรสาครได้ถูกกำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 2 ป่า พื้นที่รวม 16,208 ไร่ ได้แก่ ป่าอ่าวมหาชัยฝั่งตะวันออก มีเนื้อที่ 7,343 ไร่ และป่าอ่าวมหาชัยฝั่งตะวันตก มีเนื้อที่ 8,865 ไร่ ปัจจุบัน ป่าสงวนแห่งชาติทั้ง 2 ป่า พื้นที่ส่วนใหญ่กลายเป็นทะเลเนื่องจากคลื่นลมและกระแสน้ำที่พัดเข้าหาฝั่งอย่างรุนแรงเป็นเวลานาน ๆ ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนถูกทำลายจะมีสภาพป่าเหลืออยู่บ้างเพียงจำนวนน้อยมีลักษณะเป็นหย่อม ๆ บริเวณปากแม่น้ำท่าจีน เขตป่าสงวนแห่งชาติป่าอ่าวมหาชัยฝั่งตะวันตกในท้องที่ตำบลบางหญ้าแพรก มีเนื้อที่ประมาณ 450 ไร่

สถานการณ์คุณภาพน้ำ ในแม่น้ำท่าจีนจังหวัดสมุทรสาครระหว่างปี 2550-2554 มีค่าต่ำกว่ามาตรฐานในระดับที่เสื่อมโทรมถึงเสื่อมโทรมมาก การใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ชายฝั่งจังหวัดสมุทรสาครส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและพื้นที่ชุมชน-สิ่งปลูกสร้างซึ่งกิจกรรมเหล่านี้เป็น

กิจกรรมที่ส่งเสริมให้คุณภาพน้ำเสื่อมโทรมเร็วยิ่งขึ้น ปัญหาน้ำเสียจากการที่ได้มีการทำกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจหลายอย่าง ริมฝั่งแม่น้ำท่าจีนทั้งภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมน้ำเสียจากการทำกิจกรรมดังกล่าว ยังขาดการควบคุม และน้ำเสียจากชุมชน อาคารบ้านเรือน ร้านอาหาร ได้ถูกปล่อยลงสู่แม่น้ำลำคลองสายต่าง ๆ รวมทั้งน้ำเสียจากกรุงเทพมหานครที่เคลื่อนตัวผ่านเข้ามาตามคลองสายสำคัญ เช่น คลองภาษีเจริญ คลองทวีวัฒนา ไหลลงมาสู่แม่น้ำท่าจีน และอ่าวไทยทำให้น้ำแม่น้ำท่าจีนมีค่า BOD เกินเกณฑ์มาตรฐานกำหนด มีสารปนเปื้อนของโลหะหนัก ได้แก่ สารตะกั่วเฉลี่ย 0.19 มิลลิกรัมต่อลิตร สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานถึง 3 เท่าและยังมีแบคทีเรียเกินมาตรฐานด้วยทำให้น้ำแม่น้ำท่าจีนเสื่อมลงและอาจเกิดมลภาวะจนถึงขั้นวิกฤตซึ่งขณะนี้คุณภาพน้ำ อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดินประเภทที่ 5 ซึ่งใช้ประโยชน์ได้เพื่อการคมนาคมเท่านั้น ไม่ปลอดภัยสำหรับการอุปโภคบริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพน้ำในแม่น้ำท่าจีนตอนล่าง บริเวณพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองอ้อมน้อย - อ้อมใหญ่ถือว่าเป็นพื้นที่ที่มีปัญหาวิกฤตขั้นรุนแรงเนื่องจากมีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่มากถึง 966 โรง ปริมาณน้ำเสียจากภาคอุตสาหกรรมและชุมชนอยู่ในอัตรา 69:31

สถานการณ์ปัญหาขยะ เริ่มจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมมากขึ้น และคาดว่าจะ
ในอนาคตจะเป็นปัญหาที่สำคัญของจังหวัด ที่จะต้องเร่งดำเนินการป้องกันแก้ไขเนื่องจากขยะมูลฝอยทั้งจากครัวเรือนและโรงงานอุตสาหกรรมมีปริมาณสูงถึง 2 แสนตันต่อปี การดูแลเก็บขนขยะมูลฝอยในพื้นที่จังหวัดส่วนใหญ่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการบริการเก็บขนขยะมูลฝอยยังไม่สามารถกระทำได้อย่างทั่วถึง ทำให้มีปริมาณขยะตกค้างในแต่ละวันจำนวนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตพื้นที่ที่เป็นชุมชนขนาดใหญ่ มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น นอกจากนี้วิธีการกำจัดขยะมูลฝอยที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันยังไม่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล เนื่องจากยังใช้วิธีเทกองกลางแจ้งและเผาทิ้งบางส่วน**ฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมของจังหวัดสมุทรสาครมีแนวโน้มเสื่อมโทรมรุนแรง** จากการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านกายภาพ การใช้ประโยชน์ การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพในระบบนิเวศทางทะเล ชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ ป่าชายเลน รวมไปถึงการกัดเซาะชายฝั่งอย่างต่อเนื่องสร้างความเสียหายต่อพื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่การเกษตร หรือแหล่งท่องเที่ยว และการประกอบอาชีพ กระทบต่อฐานการผลิตภาคเกษตร ความมั่นคงด้านอาหาร พลังงาน สุขภาวะและคุณภาพชีวิตของประชาชน

2. แนวคิดหลักที่เป็นพื้นฐานในการกำหนดวิสัยทัศน์ของจังหวัดสมุทรสาคร

เพื่อให้จังหวัดสมุทรสาครสามารถรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องใช้แนวคิดที่เป็นหลักปรัชญาและอุดมคติเพื่อนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ของจังหวัด 6 ประการ ได้แก่

2.1 เศรษฐกิจพอเพียง แนวทางการพัฒนาจังหวัดสมุทรสาครในทุกด้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน โดยสามารถพึ่งตนเองได้ ได้รับผลกระทบน้อยที่สุดท่ามกลางความผันผวนจากภายนอกและสามารถช่วยเหลือเกื้อกูลจังหวัดอื่น ๆ ได้ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จังหวัดสมุทรสาครจะมีภูมิคุ้มกันเพิ่มขึ้นหลายด้าน แต่ยังไม่เพียงพอต่อการต้านทานวิกฤตเศรษฐกิจ สังคม และภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นรวดเร็วและมีแนวโน้มรุนแรงขึ้นในอนาคต ดังนั้น การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยังคงมีความจำเป็นต่อไป โดยนอกจากจะต้องเร่งผลักดันให้ภาคส่วนต่าง ๆ น้อมนำไปประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวางแล้ว ยังต้องให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงไปสู่การเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคม และการพัฒนาศักยภาพของประชาชนให้สามารถใช้องค์ความรู้

เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่นำไปสู่ความคิดสร้างสรรค์ อันเป็นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการสร้างภูมิคุ้มกันให้เกิดขึ้นในทุกมิติเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ และวางรากฐานการพัฒนาจังหวัดสมุทรสาครให้เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืนต่อไป

นอกจากนี้ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการวางแผนพัฒนาจังหวัดสมุทรสาครยังมีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ที่ได้กำหนดให้รัฐปฏิบัติตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงไว้ในมาตรา 78(1) และมาตรา 83 ดังนี้

“มาตรา 78 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

(1) บริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปเพื่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศอย่างยั่งยืน โดยต้องส่งเสริมการดำเนินการตาม**ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง**และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติในภาพรวมเป็นสำคัญ

มาตรา 83 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินการตาม**ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง**”

การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง วิถีชีวิตไทย และความตระหนักถึงประโยชน์และคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะเป็นภูมิคุ้มกันนำไปสู่สังคมและเศรษฐกิจสีเขียวที่มีแบบแผนการผลิตและบริโภคอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

2.2 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มุ่งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาจังหวัดขับเคลื่อนการผลิตของจังหวัดไปสู่การเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างภูมิคุ้มกัน และเตรียมความพร้อมในการรองรับและปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และประเด็นสิ่งแวดล้อมโลก สร้างสังคมและชุมชนที่อยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างเกื้อกูล

2.3 การพัฒนาเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมบนฐานความรู้และความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมการทำเกษตรและอุตสาหกรรมที่เกื้อกูลระบบนิเวศ พัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศโดยปรับการผลิตภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเนื่องจากการพัฒนาเศรษฐกิจที่ผ่านมาได้ให้ความสำคัญกับการผลิตและการบริโภคสินค้า/บริการ แต่เพียงมิติเดียวจนก่อให้เกิดวิกฤติการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม การขาดแคลนอาหารและพลังงาน ระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมได้ทำให้ระบบนิเวศไม่สามารถรองรับและปรับสมดุลได้ทันต่อการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ได้ปรากฏขึ้นอย่างชัดเจนในจังหวัดสมุทรสาคร ดังนั้นจังหวัดสมุทรสาครจึงควรปรับแนวคิดในการพัฒนาที่จะสามารถทำให้การเติบโตทางอุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนและรักษาสสมดุลของสิ่งแวดล้อมเอาไว้ได้ แนวคิดนั้นก็คือแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจนิเวศเชิงพื้นที่ที่มีหลายรูปแบบ เช่น นครนิเวศ (Eco-city) เมืองนิเวศ (Eco-town) / และนิคมอุตสาหกรรมนิเวศ (Eco-Industrial Estate) เป็นต้น ซึ่งมีคุณลักษณะร่วม หมายถึงพื้นที่ที่ถูกกำหนดให้สามารถพัฒนาและใช้แนวคิดการบริหารจัดการการผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนได้หลากหลายและแตกต่างกัน แนวคิดในการกำหนดวิสัยทัศน์ของจังหวัดสมุทรสาครมีความสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยเริ่มจากการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานปัจจัยการผลิต ซึ่งได้ดำเนินการในช่วงปี 2500 - 2520 และก้าวไปสู่เศรษฐกิจฐานความรู้ซึ่งดำเนินการในช่วงปี 2520 - 2558 และมุ่งไปสู่เศรษฐกิจสีเขียวหรือการพัฒนาที่ยั่งยืนในอนาคต

2.4 ภาคเกษตรเป็นฐานความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ มุ่งพัฒนาให้ภาคเกษตรเป็นฐานการผลิตอาหารที่มีความสมดุล มั่นคงและมีประสิทธิภาพ สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐานและมีปริมาณเพียงพอกับความต้องการของตลาด และมีราคาที่เหมาะสม เป็นธรรม รวมทั้งสนับสนุนครัวเรือนและองค์กรเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน โดยรักษาและคุ้มครองพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการเกษตรเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตภาคเกษตรและสร้างมูลค่า สนับสนุนการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ส่งเสริมและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ การใช้เทคโนโลยีที่ลดต้นทุนการผลิตอย่างยั่งยืน คงไว้ซึ่งความหลากหลายของพันธุ์พืชและสัตว์ที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด สนับสนุนการผลิตและบริการของชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร สนับสนุนการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร ให้เทียบเท่าระดับสากล

2.5 สังคมที่มีค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีงาม เกิดเป็นสังคมสงบสุข จังหวัดต้องสนับสนุนให้ประชาชนนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน ครอบคลุมมเพาะความเป็นไทยที่มีจิตสำนึกและอัตลักษณ์ให้บุตรหลานได้ตระหนักถึงรากเหง้าของตนเอง ชุมชนเป็นกลไกที่มีความสามารถในการบริหารจัดการ มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตทำให้คนในชุมชนพึ่งตนเองได้ตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชน

2.6 การเคารพสิทธิมนุษยชนของแรงงานต่างด้าวเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีสันติสุข การที่ปัจจุบันแรงงานไทยไม่นิยมทำงานที่ใช้แรงงานเพิ่มขึ้นจึงเป็นมูลเหตุทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงานเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะแรงงานประเภทงาน 3D คือ งานหนัก (Difficult) งานสกปรก (Dirty) และงานอันตราย (Dangerous) ในภาคเกษตร เช่น งานประมงทะเล นาุ้ง และการเกษตรกรรม ทำให้นายจ้างจำนวนมากต้องนำแรงงานต่างด้าวมาใช้ซึ่งส่งผลกระทบต่อประเทศไทยทั้งด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสาธารณสุข นอกจากนี้ ยังอาจทำให้ประเทศไทยถูกจับตามองจากประชาคมโลกในเรื่องการละเมิดสิทธิแรงงาน สิทธิมนุษยชน การใช้แรงงานเด็กซึ่งจะเป็นประเด็นที่อาจจะถูกหยิบยกเป็นประเด็นกีดกันทางการค้าของสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมของไทยในระยะต่อไปได้ เนื่องจากจังหวัดสมุทรสาครเป็นจังหวัดที่มีจำนวนแรงงานต่างด้าวมากที่สุดในประเทศไทยจึงจำเป็นที่จะต้องมีรูปแบบที่เหมาะสมของการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวในภาคการประมง อุตสาหกรรมประมงต่อเนื่อง อุตสาหกรรมต่าง ๆ ตลอดจนภาคเกษตรกรรมของจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อให้เกษตรกรและผู้ประกอบการในภาคการผลิตต่าง ๆ มีแรงงานใช้ในการผลิตได้อย่างเพียงพอต่อการผลิต การส่งออก รวมทั้ง มีการใช้แรงงานต่างด้าวที่ถูกต้องตามกฎหมายซึ่งจะทำให้แรงงานต่างด้าวได้รับการคุ้มครองตามสิทธิมนุษยชน และจะสามารถช่วยลดข้อกีดกันทางการค้าด้วยมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีและทำให้ประเทศไทยสามารถเลื่อนลำดับการจัดกลุ่มขึ้นเป็นลำดับที่ 1 หรือเป็นประเทศที่สามารถปฏิบัติได้ตามกฎหมายขั้นต่ำว่าด้วยการยุติการค้ามนุษย์ของสหรัฐอเมริกาได้ต่อไปในอนาคตซึ่งปัจจุบันประเทศไทยอยู่กลุ่มประเทศที่มีการค้ามนุษย์แต่ยังไม่มีควมพยายามแก้ไขอย่างจริงจังและจัดอยู่ในกลุ่มที่ต้องจับตามองเป็นพิเศษตามที่กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการจัดทำรายงานการค้ามนุษย์ของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวม 177 ประเทศ เผยแพร่สู่สาธารณชนทุกปี การแก้ไขปัญหาลา้งงานต่างด้าวจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีและสามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวที่สั่งสมค้างค้ำมาเป็นเวลานานได้อย่างยั่งยืนและย่อมจะส่งผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดสมุทรสาครต่อไปในที่สุด

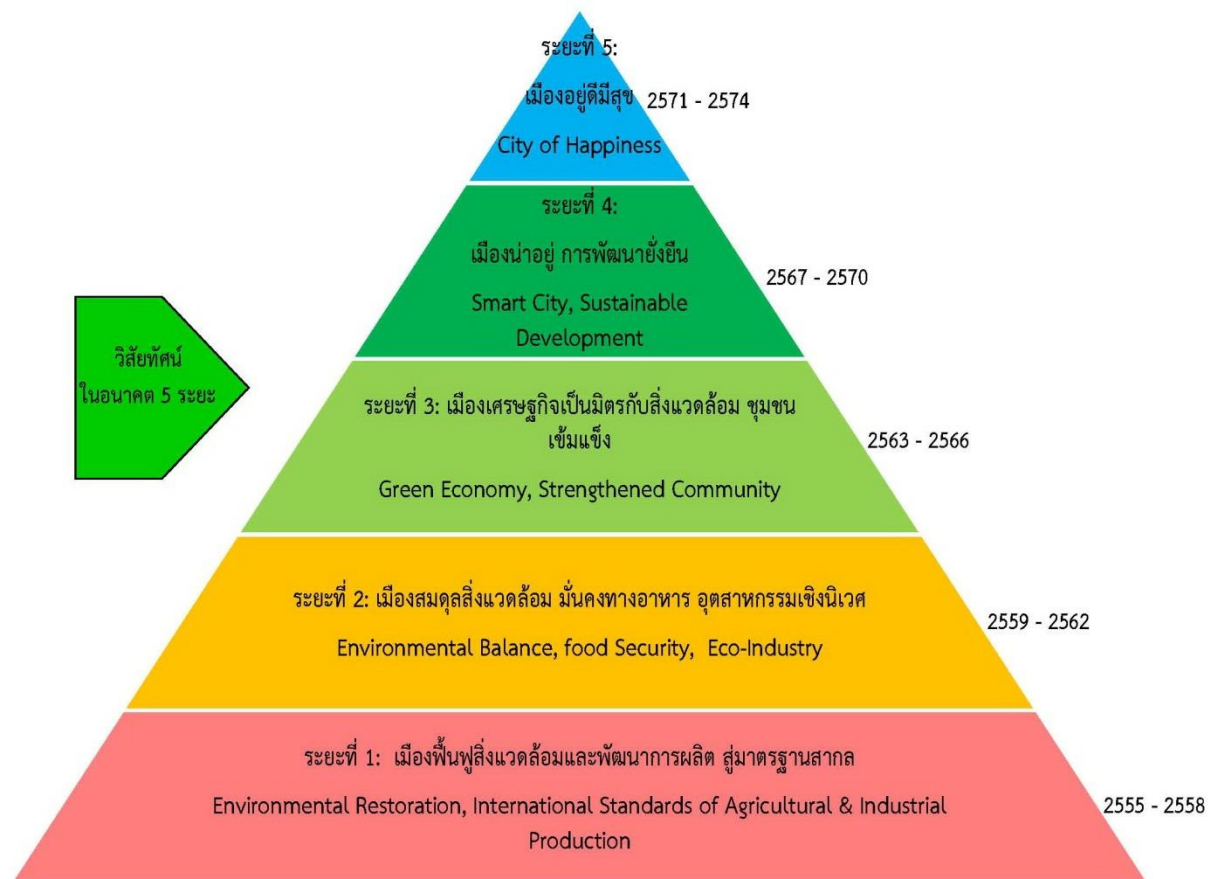
บริบทใหม่ของโลกกับการปรับตัวของประเทศไทย แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของโลกอีก 20 ปี ข้างหน้า ประกอบกับความเสี่ยงใหม่หลังวิกฤตเศรษฐกิจโลกเป็นสิ่งที่ต้องนำมาพิจารณาร่วมกันเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดวิสัยทัศน์และแผนงานต่าง ๆ ของจังหวัดสมุทรสาครให้สอดคล้องกันต่อไป

3. วิสัยทัศน์ พันธกิจ และประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดสมุทรสาคร

การลดความเสี่ยงสร้างภูมิคุ้มกันนำไปสู่การพึ่งตนเองได้ทั้งในระดับปัจเจกชน ระดับครัวเรือน ระดับชุมชน ระดับจังหวัด โดยการพัฒนาในทุกมิติจะต้องมุ่งพัฒนาภายใต้หลักการของความพอประมาณมีเหตุผลและมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีที่คนชุมชนสังคมต้องมีความรู้ ดังนั้น วิสัยทัศน์และแนวทางการพัฒนาจังหวัดสมุทรสาคร ระยะ 20 ปี สู่ปี 2574 ควรรออยู่บนกรอบแนวคิดของการพัฒนาบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ครอบคลุมที่มีความสุขเป็นพื้นฐานที่สร้างคนเป็นคนดีชุมชนมีความเข้มแข็งและมีบทบาทในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจมีเสถียรภาพและความสามารถในการแข่งขันมีการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพมีกฎระเบียบและกฎหมายที่บังคับใช้อย่างเป็นธรรมโดยมีความเชื่อมโยงกับประเทศภูมิภาคและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข สามารถกำหนดเป็นวิสัยทัศน์จังหวัดสมุทรสาคร พ.ศ. 2574 ได้ดังนี้

3.1 วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ปัจจุบัน : เป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารทะเล เพื่อความเป็นหนึ่งในฐานะครัวของโลก
เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางเลือกใหม่ ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่อาศัย

3.2 พันธกิจ

- 3.2.1 สร้างสมดุลสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 3.2.2 พัฒนาการประมง อุตสาหกรรมประมงต่อเนื่อง การเกษตร และอุตสาหกรรมอื่น ๆ ให้ได้มาตรฐานสากลและเป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- 3.2.3 บริหารจัดการแรงงานต่างด้าวให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข
- 3.2.4 พัฒนาสังคม ชุมชน ให้มีค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีงาม พร้อมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่
- 3.2.5 พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เต็มตามศักยภาพและสร้างสังคมใฝ่คุณธรรม

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์

3.3.1 เร่งสร้างความสมดุลระบบนิเวศเพื่อความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งทรัพยากร ประกอบด้วยกลยุทธ์ 6 ด้าน

- 1) การพัฒนาคุณภาพแม่น้ำท่าจีนและคลอง
- 2) การป้องกันและแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งและแผ่นดินทรุดตัว
- 3) การบริหารจัดการปัญหาขยะอย่างเป็นระบบ
- 4) การป้องกันและแก้ไขมลภาวะอื่น ๆ
- 5) การจัดระบบผังเมืองและโครงสร้างพื้นฐาน (Zoning)
- 6) การสร้างจิตสำนึกของประชาชน

3.3.2 เร่งพัฒนาประสิทธิภาพการประมงและอุตสาหกรรมประมงต่อเนื่อง และการเกษตรให้มีมาตรฐานสากลเพื่อความมั่นคงทางอาหาร ประกอบด้วยกลยุทธ์ 4 ด้าน

- 1) การจัดทำผังเมืองของการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ชัดเจนไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ
- 2) การพัฒนามาตรฐานการผลิตของทุกภาคการผลิตอย่างครบวงจรตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำให้ได้มาตรฐานสากล
- 3) การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตโดยการพัฒนากระบวนการผลิตและลดต้นทุนการผลิตของทุกภาคการผลิต
- 4) การอนุรักษ์พันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์น้ำของจังหวัดเพื่อคงความหลากหลายทางชีวภาพ

3.3.3 พัฒนาประสิทธิภาพอุตสาหกรรมให้เป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประกอบด้วยกลยุทธ์ 5 ด้าน

- 1) การจัดการที่ตั้งของอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและการพัฒนาจังหวัด
- 2) การลดผลกระทบของภาคอุตสาหกรรมต่อสิ่งแวดล้อมโดยรอบทั้งในระดับพื้นที่ (Local) และระดับโลก (Global)

3) การจัดการกากของเสียหรือการแปรรูปกากของเสียที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิต
อย่างมีประสิทธิภาพ

4) การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำและใช้พลังงาน

5) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเขตประกอบการอุตสาหกรรมและการสร้าง
เครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย พลังงานและมาตรฐาน
แรงงานตามมาตรฐาน

**3.3.4 บุรณาการจัดการแรงงานต่างด้าวทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพอย่างเป็นระบบตาม
หลักสิทธิมนุษยชนและความมั่นคงของรัฐ** ประกอบด้วยกลยุทธ์ 4 ด้าน

1) การแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวนอกระบบ

2) การจัดระบบแรงงานต่างด้าวให้เป็นไปตามความต้องการการจ้างงาน

3) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของแรงงานต่างด้าว

4) พัฒนาคุณภาพชีวิตของแรงงานต่างด้าวทั้งความเป็นอยู่ วัฒนธรรม และสาธารณสุข

3.3.5 พัฒนาศักยภาพมนุษย์ให้เต็มตามศักยภาพและสร้างสังคมไร้คุณธรรม ประกอบด้วย
กลยุทธ์ 5 ด้าน

1) การพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชนให้พร้อมต่อการ
เป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2) การพัฒนานักเรียน นักศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบให้สอดคล้อง
กับความต้องการของตลาดแรงงานและการเข้าร่วมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3) การพัฒนาภาคประชาสังคมให้เข้มแข็งเพื่อมีส่วนร่วมในการวางแผนและบริหาร
โครงการ ตลอดจนดูแลผลประโยชน์ของส่วนรวมในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง

4) การสร้างค่านิยม จิตสำนึกความเป็นไทยที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันบนฐานของความไว้วางใจ
เชื่อใจและเกื้อกูลกันของประชาชนในจังหวัด

5) การส่งเสริมการเรียนรู้ทางวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอัตลักษณ์
ที่โดดเด่นของชุมชนที่บ่งบอกถึงความเป็นรากเหง้าของจังหวัด

3.3.6 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงประวัติศาสตร์ ประกอบด้วยกลยุทธ์ 3 ด้าน

1) การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและเชิงประวัติศาสตร์ให้สอดคล้องกับ
ความสามารถและศักยภาพของจังหวัด

2) การส่งเสริมการลงทุนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภาคการท่องเที่ยว

3) การพัฒนาขีดความสามารถของการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งรายได้หลักของจังหวัด

3.3.7 การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล ประกอบด้วย กลยุทธ์ 5 ด้าน

1) การจัดทำแผนปฏิบัติการระยะกลาง (แผนปฏิบัติการ 4 ปี) และแผนปฏิบัติการระยะสั้น (แผนปฏิบัติการประจำปี) โดยบูรณาการแผนในทุกระดับเพื่อสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์จังหวัด 20 ปี เพื่อให้มีการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง

2) การเผยแพร่และเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของแผนยุทธศาสตร์จังหวัด 20 ปี เพื่อให้ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่และบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ทราบ มีส่วนร่วม และให้การสนับสนุนอย่างกว้างขวางเพื่อให้การนำแผนสู่การปฏิบัติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้ปฏิบัติและผู้เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตลอดช่วงระยะเวลาของแผน

3) การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศและการเชื่อมโยงโครงข่ายข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานระดับนโยบาย ระดับพื้นที่และท้องถิ่น ให้เป็นระบบที่เข้าถึงได้ง่ายและสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้อย่างสะดวก รวดเร็ว เช่น การนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนและติดตามประเมินผลในระดับจังหวัด ท้องถิ่น และชุมชน

4) การวางระบบการกำกับ ติดตาม และการประเมินผล ที่มุ่งเน้นการประเมินเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงาน รวมทั้งเพื่อให้ทราบความสำเร็จของยุทธศาสตร์ที่ได้กระทำลงไป โดยมีการพัฒนาตัวชี้วัดผลสำเร็จของการดำเนินงานทั้งในด้านปริมาณ คุณภาพ ระยะเวลาในการประเมิน ผู้ประเมิน และแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5) การสร้างระบบแรงจูงใจ การฝึกอบรมและพัฒนา เพื่อกระตุ้นให้บุคลากรของจังหวัดสามารถทบทวนผลการปฏิบัติงาน การกำหนดเป้าหมายการทำงานและพัฒนาขีดสมรรถนะของตนให้สอดคล้องกับแผนงาน โครงการตามยุทธศาสตร์ของจังหวัด

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอวิสัยทัศน์เป็น 5 ระยะสำหรับระยะเวลา 20 ปี ที่จังหวัดควรมุ่งดำเนินการให้เป็นเมืองอยู่ดีมีสุข แนวทางดำเนินการประกอบด้วย 7 ยุทธศาสตร์ โดยมี 32 กลยุทธ์และโครงการจำนวน 96 โครงการ เป็นแนวทางเบื้องต้นในการจัดทำแผนปฏิบัติการในแต่ละระยะ 4 ปี และครอบคลุมระยะเวลา 20 ปี การปฏิบัติในแต่ละยุทธศาสตร์นั้นเป็นการบูรณาการร่วมกันในแต่ละช่วงของวิสัยทัศน์เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ในที่สุด

บทที่ 5

วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์จังหวัดสมุทรสาคร 20 ปี

พ.ศ. 2555-2574

กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัดสมุทรสาคร นอกจากที่ได้กล่าวถึงมาแล้วข้างต้น ยังได้อาศัยแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การเมือง การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การพัฒนาเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมบนฐานความรู้และความคิดสร้างสรรค์ การเกษตรเป็นฐานความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ สังคมที่มีค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีงามเกิดเป็นสังคมสงบสุข การเคารพสิทธิมนุษยชนของแรงงานต่างด้าวและบริบทของโลกกับการปรับตัวของประเทศไทยเป็นแนวคิดหลักที่เป็นพื้นฐานในการกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสาคร และเป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด การดำเนินงานในระยะ 20 ปี พ.ศ. 2555-2574 ตลอดจนความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศไทย ปี 2570 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การวางผังอนุภาคลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 30 ปี

1. แนวคิดหลักที่เป็นพื้นฐานในการกำหนดวิสัยทัศน์ของจังหวัดสมุทรสาคร

เพื่อให้จังหวัดสมุทรสาครสามารถรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องใช้แนวคิดที่เป็นหลักปรัชญาและอุดมคติเพื่อนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ของจังหวัด 6 ประการ ได้แก่

1.1 เศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางการพัฒนาจังหวัดสมุทรสาครให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนในทุกด้าน โดยสามารถพึ่งตนเองได้ ได้รับผลกระทบน้อยที่สุดท่ามกลางความผันผวนจากภายนอกและสามารถช่วยเหลือเกื้อกูลจังหวัดอื่น ๆ ได้ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จังหวัดสมุทรสาครจะมีภูมิคุ้มกันเพิ่มขึ้นหลายด้าน แต่ยังไม่เพียงพอต่อการต้านทานวิกฤตเศรษฐกิจ สังคม และภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและมีแนวโน้มรุนแรงขึ้นในอนาคต ดังนั้น การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยังคงมีความจำเป็นต่อไป โดยนอกจากจะต้องเร่งผลักดันให้ภาคส่วนต่าง ๆ น้อมนำไปประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวางแล้ว ยังต้องให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงไปสู่การเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคม และการพัฒนาศักยภาพของประชาชนให้สามารถใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่นำไปสู่ความคิดสร้างสรรค์ อันเป็นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการสร้างภูมิคุ้มกันให้เกิดขึ้นในทุกมิติเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ และวางรากฐานการพัฒนาจังหวัดสมุทรสาครให้เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืนต่อไป

นอกจากนี้ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการวางแผนพัฒนาจังหวัดสมุทรสาครยังมีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ที่ได้กำหนดให้รัฐปฏิบัติตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงไว้ในมาตรา 78(1) และมาตรา 83 ดังนี้

“มาตรา 78 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

(1) บริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปเพื่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศอย่างยั่งยืน โดยต้องส่งเสริมการดำเนินการตาม**ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง**และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติในภาพรวมเป็นสำคัญ

มาตรา 83 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินการตาม**ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง**”

การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง วิถีชีวิตไทย และความตระหนักถึงประโยชน์และคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จะเป็นภูมิคุ้มกันนำไปสู่สังคมและเศรษฐกิจสีเขียวที่มีแบบแผนการผลิตและบริโภคอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

1.2 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มุ่งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาจังหวัด รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตของจังหวัดไปสู่การเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างภูมิคุ้มกัน และเตรียมความพร้อมในการรองรับและปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และประเด็นสิ่งแวดล้อมโลก สร้างสังคมและชุมชนที่อยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างเกื้อกูล

1.3 การพัฒนาเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมบนฐานความรู้และความคิดสร้างสรรค์ เป็นแนวทางที่ส่งเสริมการทำเกษตรและอุตสาหกรรมที่เกื้อกูลระบบนิเวศ พัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศโดยปรับการผลิตภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เนื่องจากการพัฒนาเศรษฐกิจที่ผ่านมาได้ให้ความสำคัญกับการผลิตและการบริโภคสินค้า/บริการ แต่เพียงมิติเดียวจนก่อให้เกิดวิกฤติการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม การขาดแคลนอาหารและพลังงาน ระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม ได้ทำให้ระบบนิเวศไม่สามารถรองรับและปรับสมดุลได้ทันต่อการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ได้ปรากฏขึ้นอย่างชัดเจนในจังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาครจึงควรปรับแนวคิดในการพัฒนาที่จะสามารถทำให้การเติบโตทางอุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนและรักษาสมดุลของสิ่งแวดล้อมเอาไว้ได้ แนวคิดนั้นก็คือ แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจนิเวศเชิงพื้นที่ที่มีหลายรูปแบบ เช่น นครนิเวศ (Eco-city) เมืองนิเวศ (Eco-town) /และนิคมอุตสาหกรรมนิเวศ (Eco-Industrial Estate) เป็นต้น แนวคิดดังกล่าวมีคุณลักษณะร่วม หมายถึง พื้นที่ถูกกำหนดให้สามารถพัฒนาและใช้แนวคิดการบริหารจัดการการผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนได้หลากหลายและแตกต่างกัน

แนวคิดในการกำหนดวิสัยทัศน์ของจังหวัดสมุทรสาครมีความสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยเริ่มจากการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานปัจจัยการผลิต ซึ่งได้ดำเนินการในช่วงปี 2500 - 2520 และก้าวไปสู่เศรษฐกิจฐานความรู้ซึ่งดำเนินการในช่วงปี 2520- 2558 และมุ่งไปสู่เศรษฐกิจสีเขียวหรือการพัฒนาที่ยั่งยืนในอนาคต ดังแสดงในแผนภาพ

ภาพที่ 10 : แนวคิดในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย

1.4 ภาคเกษตรเป็นฐานความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ มุ่งพัฒนาให้ภาคเกษตรเป็นฐานการผลิตอาหารที่มีความสมดุล มั่นคงและมีประสิทธิภาพ สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน มีปริมาณที่เพียงพอกับความต้องการของตลาด และมีราคาที่เหมาะสม เป็นธรรม รวมทั้งสนับสนุนครัวเรือนและองค์กรเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน โดยรักษาและคุ้มครองพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและสร้างมูลค่า สนับสนุนการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ส่งเสริมและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ การใช้เทคโนโลยีที่ลดต้นทุนการผลิตอย่างยั่งยืน คงไว้ซึ่งความหลากหลายของพันธุ์พืชและสัตว์ที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด สนับสนุนการผลิตผลิตภัณฑ์และบริการของชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร สนับสนุนการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร ให้เทียบเท่าระดับสากล

1.5 สังคมที่มีค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีงาม เกิดเป็นสังคมสงบสุข จังหวัดต้องสนับสนุนให้ประชาชนนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน ครอบครัวยึดมั่นความเป็นไทยที่มีจิตสำนึกและอัตลักษณ์ให้บุตรหลานได้ตระหนักถึงรากเหง้าของตนเอง ชุมชนเป็นกลไกที่มีความสามารถในการบริหารจัดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้คนในชุมชนพึ่งตนเองได้ตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชน

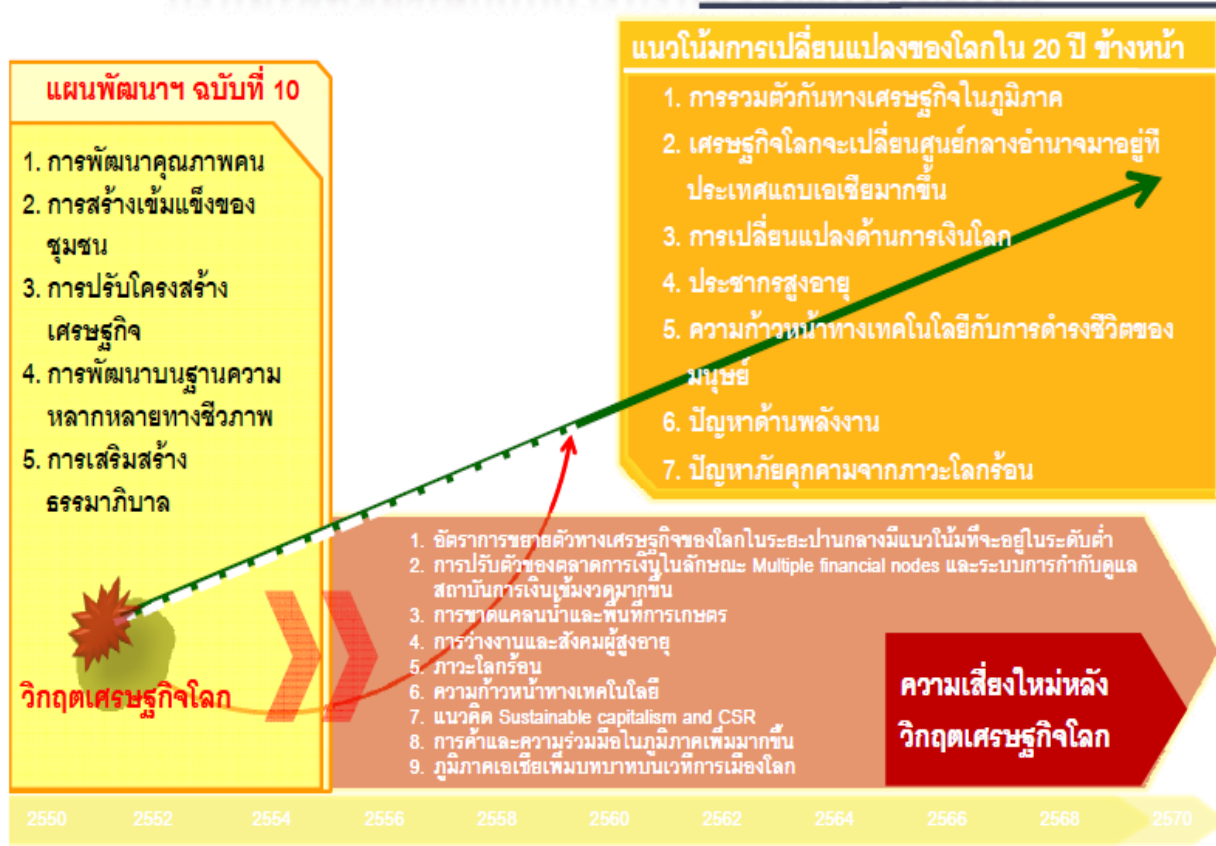

1.6 การเคารพสิทธิมนุษยชนของแรงงานต่างด้าวเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีสันติสุข การที่ปัจจุบันแรงงานไทยไม่นิยมทำงานที่ใช้แรงงานเพิ่มขึ้น จึงเป็นมูลเหตุทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงานเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะแรงงานประเภทงาน 3D คืองานหนัก (Difficult) งานสกปรก (Dirty) และงานอันตราย (Dangerous) ในภาคเกษตร เช่น งานประมงทะเล นากุ้ง และการเกษตรกรรม ทำให้นายจ้างจำนวนมากต้องนำแรงงานต่างด้าวมาใช้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อประเทศไทยทั้งด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสาธารณสุข นอกจากนี้ ยังอาจทำให้ประเทศไทยถูกจับตามองจากประชาคมโลก ในเรื่องการละเมิดสิทธิแรงงาน สิทธิมนุษยชน การใช้แรงงานเด็ก ซึ่งจะประเด็นที่อาจจะถูกหยิบยกเป็นประเด็นกีดกันทางการค้าของสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมของไทยในระยะต่อไปได้

เนื่องจากจังหวัดสมุทรสาครเป็นจังหวัดที่มีจำนวนแรงงานต่างด้าวมากที่สุดในประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีรูปแบบที่เหมาะสมของการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวในภาคการประมง อุตสาหกรรมประมงต่อเนื่อง อุตสาหกรรมต่าง ๆ ตลอดจนภาคเกษตรกรรมของจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อให้เกษตรกรและผู้ประกอบการในภาคการผลิตต่าง ๆ มีแรงงานใช้ในการผลิตได้อย่างเพียงพอต่อการผลิต การส่งออก รวมทั้ง มีการใช้แรงงานต่างด้าวที่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งจะ使得แรงงานต่างด้าวได้รับการคุ้มครองตามสิทธิมนุษยชน และสามารถช่วยลดปัญหาข้อกีดกันทางการค้าด้วยมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี และทำให้ประเทศไทยสามารถเลื่อนลำดับการจัดกลุ่มขึ้นเป็นลำดับที่ 1 หรือเป็นประเทศที่สามารถปฏิบัติตามกฎหมายขั้นต่ำว่าด้วยการยุติการค้ามนุษย์ของสหรัฐอเมริกาได้ต่อไปในอนาคต ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการค้ามนุษย์แต่ยังไม่มี ความพยายามแก้ไขอย่างจริงจัง และจัดอยู่ในกลุ่มที่ต้องจับตามองเป็นพิเศษ ตามที่กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการจัดทำรายงานการค้ามนุษย์ของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวม 177 ประเทศ เผยแพร่สู่สาธารณชนทุกปี การแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี และสามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวที่สังคมคัดค้านมาเป็นเวลานานได้อย่างยั่งยืนและย่อมจะส่งผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดสมุทรสาครต่อไปในที่สุด

1.7 บริบทใหม่ของโลกกับการปรับตัวของประเทศไทย แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของโลกอีก 20 ปีข้างหน้า ประกอบกับความเสี่ยงใหม่หลังวิกฤตเศรษฐกิจโลกเป็นสิ่งที่ต้องนำมาพิจารณาร่วมกันเป็นแนวทางในการกำหนดวิสัยทัศน์และแผนงานต่าง ๆ ของจังหวัดสมุทรสาครให้สอดคล้องกัน ดังภาพต่อไปนี้

บริบทใหม่ของโลกกับการปรับตัวของประเทศไทย

ภาพที่ 11 : บริบทใหม่ของโลกกับการปรับตัวของประเทศไทย

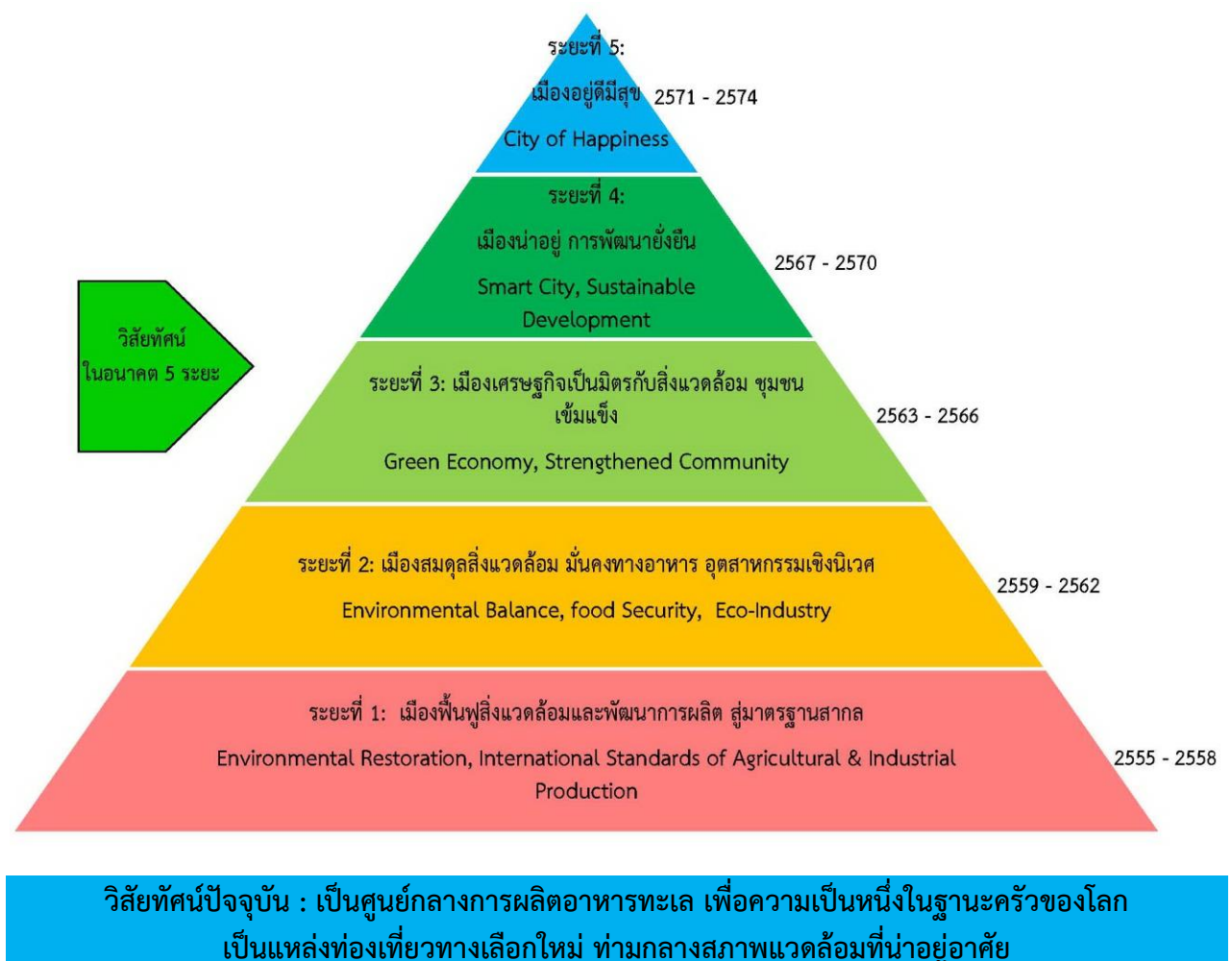
การประเมินสภาพแวดล้อมของจังหวัดสมุทรสาคร รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาจังหวัด ทั้งจากนโยบายและความร่วมมือระหว่างประเทศในระดับชาติ และระดับภูมิภาค นโยบายต่าง ๆ ของรัฐ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตลอดจนการมองพื้นที่ที่มีศักยภาพ ปัญหาและโอกาส ตำแหน่งของความได้เปรียบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม จากการวิเคราะห์ผลข้อมูลด้านต่าง ๆ ดังกล่าว ได้นำมาวิเคราะห์บทบาท ศักยภาพ และแนวโน้มของพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) ทิศทาง และความต้องการของภาคประชาสังคมของพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ที่สะท้อนและฉายภาพอนาคตของการพัฒนาจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสาครในอีก 20 ปี ข้างหน้าต่อไป

2. วิสัยทัศน์ พันธกิจ และประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดสมุทรสาคร

เพื่อลดความเสี่ยง สร้างภูมิคุ้มกัน และนำไปสู่การพึ่งตนเองได้ทั้งในระดับปัจเจกชน ระดับครัวเรือน ระดับชุมชน และระดับจังหวัด โดยการพัฒนาในทุกมิติจะต้องมุ่งพัฒนาภายใต้หลักการของความพอประมาณ มีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ที่คน ชุมชน สังคม ต้องมีความรู้ ดังนั้น วิสัยทัศน์และแนวทางการพัฒนาจังหวัดสมุทรสาครระยะ 20 ปี สู่ปี 2574 จึงควรอยู่บนกรอบแนวคิดของการพัฒนาบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ครอบครัวที่มีความสุขเป็นพื้นฐานที่สร้างคนเป็นคนดี ชุมชนมีความเข้มแข็งและมีบทบาทในการพัฒนา ระบบเศรษฐกิจมีเสถียรภาพและมีความสามารถในการแข่งขัน มีการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ มีกฎระเบียบและกฎหมายที่บังคับใช้อย่างเป็นธรรม โดยมีความเชื่อมโยงกับประเทศภูมิภาคและนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข สามารถกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ จังหวัดสมุทรสาคร พ.ศ. 2555-2574 ได้ดังนี้

2.1 วิสัยทัศน์

ภาพที่ 12 : วิสัยทัศน์จังหวัดสมุทรสาคร

2.2 พันธกิจ

- 2.2.1 สร้างสมดุลสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 2.2.2 พัฒนาการประมง อุตสาหกรรมประมงต่อเนื่อง การเกษตร และอุตสาหกรรมอื่น ๆ ให้ได้มาตรฐานสากลและเป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- 2.2.3 บริหารจัดการแรงงานต่างด้าวให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข
- 2.2.4 พัฒนาสังคม ชุมชน ให้มีค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีงาม พร้อมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่
- 2.2.5 พัฒนาศักยภาพมนุษย์ให้เต็มตามศักยภาพและสร้างสังคมไร้คุณธรรม

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 7 ยุทธศาสตร์สำคัญ คือ

2.3.1 **เร่งสร้างความสมดุลระบบนิเวศเพื่อความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งทรัพยากร** ประกอบด้วยกลยุทธ์ 6 ด้าน

- 1) การพัฒนาคุณภาพแม่น้ำท่าจีนและคลองต่าง ๆ
- 2) การป้องกันและแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งและแผ่นดินทรุดตัว
- 3) การบริหารจัดการปัญหาขยะอย่างเป็นระบบ
- 4) การป้องกันและแก้ไขมลภาวะอื่น ๆ
- 5) การจัดระบบผังเมืองและโครงสร้างพื้นฐาน (Zoning)
- 6) การสร้างจิตสำนึกของประชาชน

2.3.2 **เร่งพัฒนาประสิทธิภาพการประมงและอุตสาหกรรมประมงต่อเนื่อง และการเกษตรให้มีมาตรฐานสากลเพื่อความมั่นคงทางอาหาร** ประกอบด้วยกลยุทธ์ 4 ด้าน

- 1) การจัดทำผังเมืองของการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ชัดเจนไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ
- 2) การพัฒนามาตรฐานการผลิตของทุกภาคการผลิตอย่างครบวงจรตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำให้ได้มาตรฐานสากล
- 3) การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตโดยการพัฒนากระบวนการผลิตและลดต้นทุนการผลิตของทุกภาคการผลิต
- 4) การอนุรักษ์พันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์น้ำของจังหวัดเพื่อคงความหลากหลายทางชีวภาพ

2.3.3 **พัฒนาประสิทธิภาพอุตสาหกรรมให้เป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ** ประกอบด้วยกลยุทธ์ 5 ด้าน

- 1) การจัดการที่ตั้งของอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและการพัฒนาจังหวัด
- 2) การลดผลกระทบของภาคอุตสาหกรรมต่อสิ่งแวดล้อมโดยรอบทั้งในระดับพื้นที่ (Local) และระดับโลก (Global)

3) การจัดการกากของเสียหรือการแปรรูปกากของเสียที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ

4) การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำและใช้พลังงาน

5) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเขตประกอบการอุตสาหกรรมและการสร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย พลังงานและมาตรฐานแรงงานตามมาตรฐาน

2.3.4 บูรณาการจัดการแรงงานต่างด้าวทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพอย่างเป็นระบบตามหลักสิทธิมนุษยชนและความมั่นคงของรัฐ ประกอบด้วยกลยุทธ์ 3 ด้าน

1) การแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวนอกระบบ

2) การจัดระบบแรงงานต่างด้าวให้เป็นไปตามความต้องการการจ้างงานทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

3) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของแรงงานต่างด้าวในด้านวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ สาธารณสุขของแรงงานต่างด้าวและให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมไทยได้อย่างสันติสุขและส่งเสริมให้แรงงานต่างด้าวได้รับการคุ้มครองตามสิทธิมนุษยชน เพื่อสามารถช่วยลดข้อกีดกันทางการค้าด้วยมาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษีได้

2.3.5 พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เต็มตามศักยภาพและสร้างสังคมใฝ่คุณธรรม ประกอบด้วยกลยุทธ์ 5 ด้าน

1) การพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชนให้พร้อมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2) การพัฒนานักเรียน นักศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการเข้าร่วมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3) การพัฒนาภาคประชาสังคมให้เข้มแข็งเพื่อมีส่วนร่วมในการวางแผนและบริหารโครงการตลอดจนดูแลผลประโยชน์ของส่วนรวมในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง

4) การสร้างค่านิยม จิตสำนึกความเป็นไทยที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันบนฐานของความไว้วางใจและเกื้อกูลกันของประชาชนในจังหวัด

5) การส่งเสริมการเรียนรู้ทางวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของชุมชนที่บ่งบอกถึงความเป็นรากเหง้าของจังหวัด

2.3.6 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงประวัติศาสตร์ ประกอบด้วยกลยุทธ์ 3 ด้าน

1) การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและเชิงประวัติศาสตร์ให้สอดคล้องกับความสามารถและศักยภาพของจังหวัด

2) การส่งเสริมการลงทุนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภาคการท่องเที่ยว

3) การพัฒนาขีดความสามารถของการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งรายได้หลักของจังหวัด

2.3.7 การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล ประกอบด้วยกลยุทธ์ 5 ด้าน

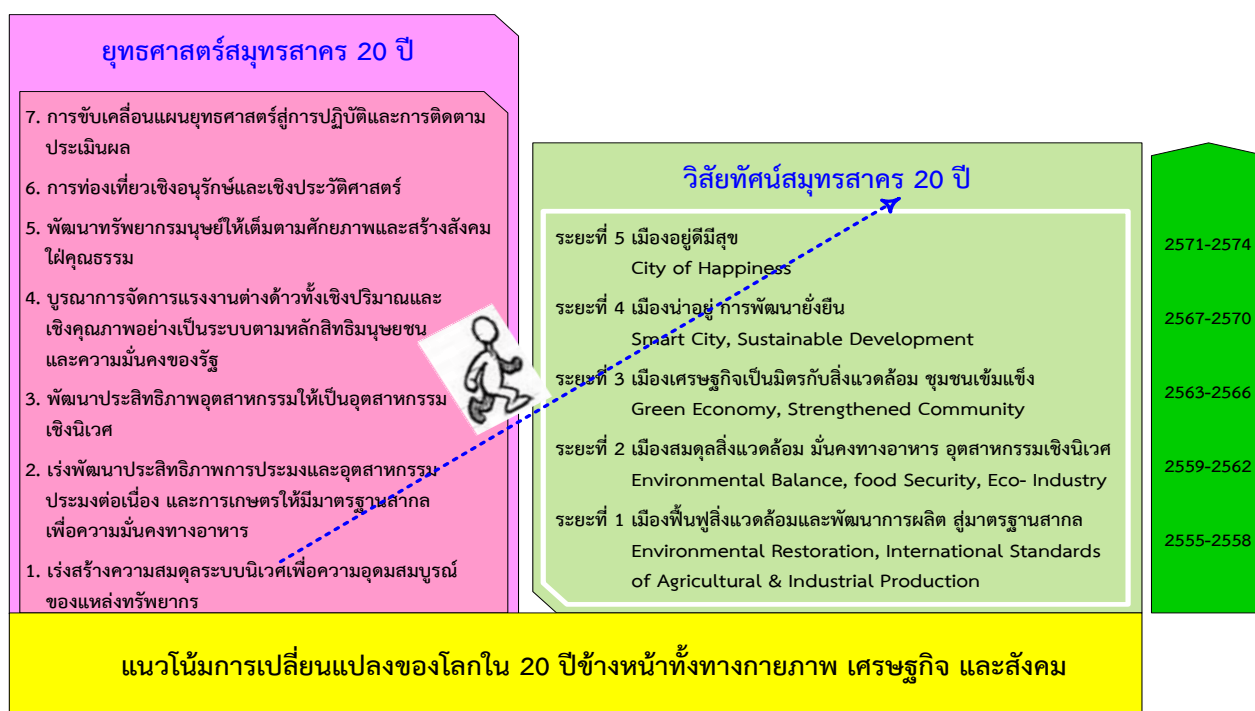
1) การจัดทำแผนปฏิบัติการระยะกลาง (แผนปฏิบัติการ 4 ปี) และแผนปฏิบัติการระยะสั้น (แผนปฏิบัติการประจำปี) โดยบูรณาการแผนในทุกระดับเพื่อสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์จังหวัด 20 ปี เพื่อให้มีการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง

2) การเผยแพร่และเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของแผนยุทธศาสตร์จังหวัด 20 ปี เพื่อให้ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่และบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ทราบ มีส่วนร่วม และให้การสนับสนุนอย่างกว้างขวางเพื่อให้การนำแผนสู่การปฏิบัติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้ปฏิบัติและผู้เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตลอดช่วงระยะเวลาของแผน

3) การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศและการเชื่อมโยงโครงข่ายข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานระดับนโยบาย ระดับพื้นที่และท้องถิ่น ให้เป็นระบบที่เข้าถึงได้ง่ายและสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้อย่างสะดวก รวดเร็ว เช่น การนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนและติดตามประเมินผลในระดับจังหวัด ท้องถิ่น และชุมชน

4) การวางระบบการกำกับ ติดตาม และการประเมินผล ที่มุ่งเน้นการประเมินเพื่อการพัฒนา และปรับปรุงการดำเนินงาน รวมทั้ง เพื่อให้ทราบความสำเร็จของยุทธศาสตร์ที่ได้ดำเนินการแล้ว โดยมีการพัฒนาตัวชี้วัดผลสำเร็จของการดำเนินงานทั้งในด้านปริมาณ คุณภาพ ระยะเวลาในการประเมิน ผู้ประเมิน และแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5) การสร้างระบบแรงจูงใจ การฝึกอบรมและพัฒนา เพื่อกระตุ้นให้บุคลากรของจังหวัดสามารถทบทวนผลการปฏิบัติงาน การกำหนดเป้าหมายการทำงานและพัฒนาขีดสมรรถนะของตนให้สอดคล้องกับแผนงาน/โครงการตามยุทธศาสตร์ของจังหวัด

ภาพที่ 13 : บริบทใหม่ของโลกกับการปรับตัวของจังหวัดสมุทรสาครในระยะ 20 ปี

ตารางที่ 10 : การบูรณาการผลการวิเคราะห์สถานการณ์พัฒนาโดย SWOT MATRIX สู่ประเด็นยุทธศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ สถานการณ์ SWOT MATRIX สู่ประเด็นยุทธศาสตร์	โอกาส (O-Opportunity)	ภัยคุกคาม (T-Threat)
จุดแข็ง (S-Strength) ☐ มีศักยภาพการผลิตด้านประมงแบบครบวงจรและเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารทะเลที่สำคัญระดับสากล ☐ พื้นที่การเกษตรมีศักยภาพเพราะมีระบบชลประทานและคุณภาพดินดี ☐ มีศักยภาพในการเป็นแหล่งที่อยู่อาศัย แหล่งท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมเพราะอยู่ใกล้กรุงเทพฯ	ยุทธศาสตร์เชิงรุก (S-O) ยุทธศาสตร์ที่ 2: พัฒนาประสิทธิภาพการประมงและอุตสาหกรรมประมงต่อเนื่อง การเกษตรให้มีมาตรฐาน สากลเพื่อความมั่นคงทางอาหาร โดยมี 4 กลยุทธ์ ยุทธศาสตร์ที่ 3: พัฒนาประสิทธิ ภาพอุตสาหกรรมให้เป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยมี 5 กลยุทธ์ ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงประวัติศาสตร์ โดยมี 3 กลยุทธ์	ยุทธศาสตร์เชิงป้องกัน (S-T) ยุทธศาสตร์ที่ 7: ขับเคลื่อนกลไกทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการพัฒนาจังหวัด โดยมี 5 กลยุทธ์
จุดอ่อน (W-Weakness) ☐ ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ☐ ปัญหาแผ่นดินไหวจากการใช้น้ำบาดาล ☐ ปัญหาการใช้ที่ดินไม่สอดคล้องกับการกำหนดไว้ในผังเมือง ☐ ปัญหามลภาวะจากโรงงานอุตสาหกรรม ☐ ปัญหาขยะจากชุมชนและอุตสาหกรรม ☐ ปัญหาปริมาณทรัพยากรสัตว์น้ำลดจำนวนลง ☐ ปัญหาผลผลิตการเกษตรสูญเสียจากปัญหามลภาวะ ☐ ปัญหาแรงงานขาดแคลน ☐ ปัญหาการผลกระทบจากแรงงานต่างด้าวทางสุขอนามัยและทางสังคมต่อประชากรในพื้นที่ ☐ ปัญหาทัศนคติของผู้ประกอบการและประชาชนบางส่วนไม่เอื้อต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	ยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข (W-O) ยุทธศาสตร์ที่ 1: เร่งสร้างความสมดุลระบบนิเวศเพื่อความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งทรัพยากรในจังหวัดสมุทรสาคร โดยมี 6 กลยุทธ์ ยุทธศาสตร์ที่ 4: บูรณาการการจัดการแรงงานต่างด้าวทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพอย่างเป็นระบบตามหลักสิทธิมนุษยชนและความมั่นคงของรัฐ โดยมี 4 กลยุทธ์	ยุทธศาสตร์เชิงตั้งรับ (W-T) ยุทธศาสตร์ที่ 5: พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เต็มตามศักยภาพและสร้างสังคมใฝ่คุณธรรม โดยมี 5 กลยุทธ์

3. ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัด 7 ยุทธศาสตร์

3.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 เร่งสร้างความสมดุลระบบนิเวศเพื่อความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งทรัพยากร

- เป้าประสงค์ 1. เพื่อแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ชยะ และน้ำเสีย ทั้งภาคการเกษตร และอุตสาหกรรม
2. เร่งรัดการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งและแผ่นดินทรุดตัว การจัดระบบผังเมืองและโครงสร้างพื้นฐาน
3. สร้างจิตสำนึกให้ทุกภาคส่วนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
1) การพัฒนาคุณภาพแม่น้ำท่าจีนและคลอง	1) มีการกำหนดวาระของจังหวัดต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาแม่น้ำท่าจีนของจังหวัดร่วมกัน 2) มีการศึกษาวิจัยเชิงลึกเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหามลพิษน้ำท่าจีนและคลองอย่างเป็นระบบในช่วง 2 ปีแรกของแผน
2) การป้องกันและแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งและแผ่นดินทรุดตัว	1) ดำเนินการป้องกันและแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งตามโครงการปักไม้ไผ่และสร้างป่าชายเลนให้ครบพื้นที่ 2) มีการศึกษาวิจัยเชิงลึกเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาดินทรุดตัวอย่างเป็นระบบในช่วง 2 ปีแรกของแผน
3) การบริหารจัดการปัญหาขยะอย่างเป็นระบบ	1) มีการศึกษาวิจัยเชิงลึกเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหามลพิษขยะทุกเทศบาล และทุกองค์การบริหารส่วนตำบล และดำเนินการสร้างระบบกำจัดขยะขนาดใหญ่อย่างน้อย 1 แห่ง 2) สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนนำวัสดุสิ่งของกลับมาใช้ใหม่ การคัดแยกขยะเพื่อให้ง่ายต่อการกำจัด และการจำหน่าย
4) การป้องกันและแก้ไขมลภาวะอื่น ๆ	1) กำหนดมาตรการที่จำเป็นในการป้องกันและแก้ไขมลภาวะอื่น และบังคับใช้อย่างจริงจัง
5) การจัดระบบผังเมืองและโครงสร้างพื้นฐาน (Zoning)	1) จัดให้มีการวางผังเมืองรวม ผังเมืองเฉพาะ โดยกำหนดเขตภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตรให้เหมาะสมครอบคลุมทั้งจังหวัดและประกาศใช้ให้ทันต่อสถานการณ์ 2) จัดให้มีโครงข่ายโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ให้สามารถรองรับการพัฒนาทางเศรษฐกิจของจังหวัด
6) การสร้างจิตสำนึกของประชาชน	1) กำหนดหลักสูตรการสร้างจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 เร่งพัฒนาประสิทธิภาพการประมงและอุตสาหกรรมประมงต่อเนื่อง และการเกษตรให้มีมาตรฐานสากลเพื่อความมั่นคงทางอาหาร

เป้าประสงค์ เพื่อให้มีผลผลิตจากการประมง และการเกษตรที่ยั่งยืนและได้มาตรฐานสากล

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
1) การจัดทำผังเมืองของการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ชัดเจนไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ	1) มีผังเมืองที่กำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ชัดเจนสำหรับระยะเวลา 20 ปี และนำไปสู่การบังคับใช้ได้
2) การพัฒนามาตรฐานการผลิตของทุกภาคการผลิตอย่างครบวงจร ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำให้ได้มาตรฐานสากล	1) ทุกผลิตภัณฑ์ได้รับมาตรฐานสากลที่กำหนดไว้ในแต่ละประเภทภายใน 4 ปี และสามารถรักษามาตรฐานนั้น ตลอดจนมีการพัฒนาให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานไว้ได้ทุกปี
3) การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตโดยการพัฒนาระบบการผลิต และลดต้นทุนการผลิตของทุกภาคการผลิต	1) ผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP) ภาคการประมงเพิ่มขึ้น 2) ผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP) ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น
4) การอนุรักษ์พันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์น้ำของจังหวัดเพื่อคงความหลากหลายทางชีวภาพ	1) สายพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์น้ำพื้นเมืองได้รับการอนุรักษ์ไว้ครบทุกสายพันธุ์และมีจำนวนพอเพียงต่อการขยายพันธุ์

3.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาประสิทธิภาพอุตสาหกรรมให้เป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

เป้าประสงค์ เพื่อพัฒนาให้จังหวัดสมุทรสาครเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
1) การจัดการที่ตั้งของอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและการพัฒนาจังหวัด	1) ระดับความสอดคล้องของที่ตั้งอุตสาหกรรมกับข้อกำหนดผังเมืองและภูมิศาสตร์ 2) อัตราการร้องเรียนเรื่องการใช้ที่ดินผิดข้อกำหนดผังเมืองลดลง
2) การลดผลกระทบของภาคอุตสาหกรรมต่อสิ่งแวดล้อมโดยรอบทั้งในระดับพื้นที่ (Local) และระดับโลก (Global)	1) สัดส่วนผู้ประกอบการที่มีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 2) ปริมาณการปลดปล่อยคาร์บอนภาคอุตสาหกรรม 3) อัตราการร้องเรียนผลกระทบจากมลพิษต่าง ๆ ลดลง
3) การจัดการกากของเสียหรือการแปรรูปกากของเสียที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ	1) อัตราการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่
4) การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำและใช้พลังงาน	1) จำนวนครั้งที่เกิดผลกระทบต่อภาคส่วนต่าง ๆ อันเนื่องมาจากการจัดสรรปันส่วนน้ำที่ไม่เหมาะสม 2) อัตราการใช้พลังงานต่อหน่วยการผลิต 3) อัตราการใช้พลังงานทางเลือกและพลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น 4) อัตราการใช้ของเสียเป็นพลังงาน(Waste to Energy)
5) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเขตประกอบการอุตสาหกรรมและการสร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย พลังงานและมาตรฐานแรงงานตามมาตรฐาน	1) ประสิทธิภาพเชิงนิเวศของภาคการผลิต(อัตราส่วนระหว่างมูลค่าผลิตภัณฑ์และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม) 2) มีการจัดตั้งกลุ่มการบริหารจัดการอุตสาหกรรมเชิงนิเวศขึ้นในจังหวัดสมุทรสาครหรือในกลุ่มจังหวัดใกล้เคียง

3.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 บูรณาการจัดการแรงงานต่างด้าวทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพอย่างเป็นระบบตามหลักสิทธิมนุษยชนและความมั่นคงของรัฐ

เป้าประสงค์ 1. มีระบบการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยได้อย่างมีสันติสุข

2. แรงงานต่างด้าวได้รับการคุ้มครองตามสิทธิมนุษยชน เพื่อสามารถช่วยลดข้อกีดกันทางการค้าด้วยมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีได้

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
1) การแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวนอกระบบ	1) จำนวนแรงงานต่างด้าวนอกระบบลดลงร้อยละ 20 ทุกปี และไม่มีแรงงานนอกระบบภายใน 4 ปี โดยแรงงานต่างด้าวได้เข้าสู่ระบบทั้งหมด
2) การจัดระบบแรงงานต่างด้าวให้เป็นไปตามความต้องการการจ้างงานทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ	1) จำนวนแรงงานต่างด้าวในระบบสำหรับภาคการประมง, ประมงต่อเนื่อง, อุตสาหกรรมอื่น ๆ และภาคการเกษตร มีจำนวนพอเพียงกับความต้องการของผู้ว่าจ้างภายใน 4 ปี และสามารถบริหารจัดการให้ไม่มีปัญหาการขาดแคลนแรงงานหลังจากครบ 4 ปี 2) คุณภาพแรงงานต่างด้าวในระบบสำหรับสำหรับภาคการประมง, ประมงต่อเนื่อง, อุตสาหกรรมอื่น ๆ และภาคการเกษตร มีคุณภาพเหมาะสมตามความต้องการของผู้ว่าจ้างภายใน 4 ปีแรกของแผน และสามารถบริหารจัดการให้ไม่มีปัญหาด้านคุณภาพแรงงานหลังจากครบ 4 ปี แรก
3) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของแรงงานต่างด้าวในด้านวัฒนธรรมความเป็นอยู่ สาธารณสุขของแรงงานต่างด้าวและให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมไทยได้อย่างมีสันติสุขและทำให้แรงงานต่างด้าวได้รับการคุ้มครองตามสิทธิมนุษยชน เพื่อสามารถช่วยลดข้อกีดกันทางการค้าด้วยมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีได้	1) แรงงานต่างด้าวในระบบทุกคนมีความรู้และความเข้าใจสิทธิและหน้าที่ของตนและปฏิบัติตนได้ถูกกฎหมายภายใน 4 ปี แรกของแผน 2) แรงงานต่างด้าวในระบบอยู่ในที่พักที่มีสุขอนามัยและไม่สร้างปัญหามลภาวะต่อชุมชนภายใน 4 ปี แรกของแผน 3) แรงงานต่างด้าวในระบบสามารถได้รับการดูแลด้านสุขภาพอนามัยโดยไม่กระทบต่อสิทธิของคนไทย 4) ทศนคติของคนไทยต่อแรงงานต่างด้าวมีความเป็นมิตรต่อกันมากขึ้นภายใน 4 ปี แรกของแผน และสามารถยอมรับการอยู่ร่วมกันได้อย่างมีสันติสุข

3.5 ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เต็มตามศักยภาพและสร้างสังคมใฝ่คุณธรรม

- เป้าประสงค์ 1. เพื่อให้ประชากรทุกภาคส่วนมีสมรรถนะทั้งทางด้านการประกอบอาชีพและทักษะในการดำรงชีวิตที่สามารถพึ่งพาตนเองและสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงได้
2. เพื่ออนุรักษ์ สืบสาน และธำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมที่หลากหลาย ประเพณีที่ดีงาม และภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัด

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
1) การพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชนให้พร้อมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	1) ประชากรมีความรู้ภาษาอังกฤษและภาษาในอาเซียนเพิ่มมากขึ้น
2) การพัฒนานักเรียน นักศึกษา ทั้งในการศึกษาในระบบและนอกระบบให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการเข้าร่วมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	1) สถาบันศึกษาในจังหวัดมีหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
3) การพัฒนาภาคประชาสังคมให้เข้มแข็งเพื่อมีส่วนร่วมในการวางแผนและบริหารโครงการ ตลอดจนดูแลผลประโยชน์ของส่วนรวมในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง	1) มีการจัดตั้งกลุ่มของภาคประชาสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่วนรวมเพิ่มขึ้น
4) การสร้างค่านิยม จิตสำนึกความเป็นไทยที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันบนฐานของความไว้วางใจและเกื้อกูลกันของประชาชนในจังหวัด	1) ระดับการยอมรับ และการเห็นคุณค่าในการส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นของประชาชน
5) การส่งเสริมการเรียนรู้ทางวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของชุมชนที่บ่งบอกถึงความเป็นรากเหง้าของจังหวัด	1) ประชาชนในจังหวัดสมุทรสาครมีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงาม และภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัดภายใน 4 ปี

3.6 ยุทธศาสตร์ที่ 6 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงประวัติศาสตร์

เป้าประสงค์ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงสมดุลและความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
1) การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและเชิงประวัติศาสตร์ให้สอดคล้องกับความสามารถและศักยภาพของจังหวัด	1) อัตราการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี
2) การส่งเสริมการลงทุนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกการท่องเที่ยว	1) ระดับการกระจายรายได้และผลประโยชน์ให้แก่คนในท้องถิ่นที่มีแหล่งท่องเที่ยวตั้งอยู่เพิ่มขึ้น
3) การพัฒนาขีดความสามารถของการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของจังหวัด	1) สามารถสร้างรายได้และประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยวได้ในระยะเวลายาวนานไม่น้อยกว่า 20 ปี

3.7 ยุทธศาสตร์ที่ 7 การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

เป้าประสงค์ เพื่อผลักดันการทำงานให้บรรลุผลลัพธ์ตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
1) การจัดทำแผนปฏิบัติการระยะกลาง(แผนปฏิบัติการ 4 ปี) และแผนปฏิบัติการระยะสั้น (แผนปฏิบัติการประจำปี) โดยบูรณาการแผนในทุกระดับเพื่อสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์จังหวัด 20 ปีเพื่อให้มีการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง	1) แผนปฏิบัติการ 4 ปี ทุก 4 ปี 2) แผนปฏิบัติการประจำปี ทุกปี
2) การเผยแพร่และเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของแผนยุทธศาสตร์จังหวัด 20 ปี เพื่อให้ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่และบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ทราบ มีส่วนร่วม และให้การสนับสนุนอย่างกว้างขวาง เพื่อให้การนำแผนสู่การปฏิบัติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้ปฏิบัติและผู้เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตลอดช่วงระยะเวลาของแผน	1) อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
3) การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศและการเชื่อมโยงโครงข่ายข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานระดับนโยบาย ระดับพื้นที่และท้องถิ่น ให้เป็นระบบที่เข้าถึงได้ง่ายและสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้อย่างสะดวก รวดเร็ว เช่น การนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนและติดตามประเมินผลในระดับจังหวัด ท้องถิ่น และชุมชน	1) ปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยอย่างน้อยทุกไตรมาส
4) การวางระบบการกำกับ ติดตาม และการประเมินผล ที่มุ่งเน้นการประเมินเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงาน รวมทั้งเพื่อให้ทราบความสำเร็จของยุทธศาสตร์ที่ได้กระทำลงไป โดยมีการพัฒนาตัวชี้วัด ความสำเร็จของการดำเนินงานทั้งในด้านปริมาณ คุณภาพ ระยะเวลาในการประเมิน ผู้ประเมิน และแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล	1) ติดตามและประเมินผลอย่างน้อยทุกไตรมาส 2) ประเมินผลการพัฒนาตามแผนปฏิบัติการประจำปี ทุก 1 ปี 3) ประเมินผลการพัฒนาตามแผนปฏิบัติการระยะ 4 ปี ทุกครั้งแผน และทุก 4 ปี
5) การสร้างระบบแรงจูงใจ การฝึกอบรมและพัฒนา เพื่อกระตุ้นให้บุคลากรของจังหวัดสามารถทบทวน ผลการปฏิบัติงาน การกำหนดเป้าหมายการทำงานและพัฒนาขีดสมรรถนะของตนให้สอดคล้องกับแผนงาน/โครงการตามยุทธศาสตร์ของจังหวัด	1) ฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรของจังหวัดอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง 2) นำผลสำเร็จในการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของจังหวัดเป็นแรงจูงใจให้กับบุคลากร เช่น การให้ความดีความชอบ การประกาศเกียรติคุณ

4. ความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์จังหวัดสมุทรสาครกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอนุภาคกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง

วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ของจังหวัดสมุทรสาคร 20 ปี มีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศไทยสู่ปี 2570 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสอดคล้องกับการวางผังอนุภาคกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ได้แก่ เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม และสมุทรสาคร 30 ปี (2550-2580) ดังที่แสดงการเปรียบเทียบไว้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 : แสดงความสอดคล้องของแผนยุทธศาสตร์จังหวัดสมุทรสาครกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอนุภาคจังหวัดภาคกลางตอนล่าง

ประเด็น	แนวทางการพัฒนาประเทศไทยสู่ปี 2570 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ	การวางผังอนุภาคกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง เพชรบุรี ประจวบ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร 30 ปี (2550-2580)	แผนยุทธศาสตร์พัฒนา จังหวัดสมุทรสาคร 20 ปี
วิสัยทัศน์	“คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรี บนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรม ประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการ สาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความ ปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดีเกื้อกูล และเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ ในเวทีโลกสามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้ อย่างมีศักดิ์ศรี	“การพัฒนาเมืองและชนบทอย่างสมดุลยั่งยืน อนุรักษ์และ พลิกฟื้นสิ่งแวดล้อม พร้อมธำรงวัฒนธรรม เป็นผู้นำการ ผลิตอาหารคุณภาพ สร้างเสริมระดับการท่องเที่ยวสู่สากล บนการกระจายทรัพยากรอย่างเป็นธรรม เชื่อมโยงคมนาคม สะดวกทั่วพื้นที่ ทุกภาคมีส่วนร่วมพัฒนา”	☐ ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและพัฒนาการ ผลิตสู่มาตรฐานสากล ☐ สมดุลสิ่งแวดล้อม มั่นคงทาง อาหาร อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ☐ เศรษฐกิจเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม ชุมชนเข้มแข็ง ☐ เมืองน่าอยู่ การพัฒนายั่งยืน ☐ เมืองอยู่ดีมีสุข

ประเด็น	แนวทางการพัฒนาประเทศไทยสู่ปี 2570 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ	การวางผังอนุภาคกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง เพชรบุรี ประจวบ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร 30 ปี (2550-2580)	แผนยุทธศาสตร์พัฒนา จังหวัดสมุทรสาคร 20 ปี
ยุทธศาสตร์	(1) ด้านเศรษฐกิจ พัฒนาภาคการผลิตที่มีความ เชื่อมโยงกันสูงระหว่างภาคเกษตรอุตสาหกรรม และบริการ นำไป สู่การสร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนา ประเทศให้มีบทบาทนำด้านเศรษฐกิจใน อนุภูมิภาคประเทศ มีความยั่งยืนของ ระบบนิเวศ และความอยู่เย็นเป็นสุขของสังคมไทย	1. การพัฒนาอนุภาคเพื่อก้าวสู่ความเป็นครัวโลก เพื่อพัฒนาอนุภาคให้เป็นฐานอุตสาหกรรมเกษตร อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารจากพืชเกษตรและประมง เพื่อรองรับการผลิตจากภาคเกษตรอย่างครบวงจร โดย สนับสนุนและเพิ่มมูลค่าของการผลิตทั้งในระดับพื้นบ้าน แบบผสมผสาน และการผลิตเพื่อการส่งออก เพื่อเป็น การขยายฐานทางเศรษฐกิจของอนุภาค 2. การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม ขนส่งที่ทั่วถึง โดยจัดเตรียมความพร้อม ของระบบโครงสร้างพื้นฐานให้เพียงพอต่อความต้องการ ในปัจจุบันและรองรับ การพัฒนาพื้นที่ในอนาคตเพื่อ รองรับการอยู่อาศัยและกิจกรรมเศรษฐกิจของอนุภาค 3. การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจาก ศักยภาพในด้านความหลากหลายของทรัพยากร	☐ พัฒนาประสิทธิภาพการประมง และอุตสาหกรรมประมง ต่อเนื่อง ภาคเกษตร และ อุตสาหกรรมให้มี มาตรฐานสากลเพื่อความมั่นคง ทางอาหาร ☐ พัฒนาประสิทธิภาพอุตสาหกรรม ให้เป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ☐ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเชิงประวัติศาสตร์

ประเด็น	แนวทางการพัฒนาประเทศไทยสู่ปี 2570 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ	การวางผังอนาคตกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง เพชรบุรี ประจวบ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร 30 ปี (2550-2580)	แผนยุทธศาสตร์พัฒนา จังหวัดสมุทรสาคร 20 ปี
ยุทธศาสตร์	(2) ด้านสังคม ปรับโครงสร้างทางสังคมรองรับการเปลี่ยนแปลงและเชื่อมโยงกับการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจส่งเสริมสถาบันครอบครัวและชุมชนในกระบวนการพัฒนา รวมทั้งต้องมีการพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงอายุ และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสภาพสังคมในอนาคต	1. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนจากรากฐานโดยการพัฒนา คุณภาพชีวิตและความเข้มแข็งจากระดับชุมชน โดยให้ความสำคัญกับการสร้างกระบวนการเรียนรู้ การจัดเก็บองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยให้มีการถ่ายทอดและการต่อยอดองค์ความรู้ของชุมชน ทั้งด้านการผลิต ภูมิปัญญา การจัดการทรัพยากรท้องถิ่น มรดกทางศิลปวัฒนธรรม	☐ บูรณาการการจัดการแรงงานต่างด้าวทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพอย่างเป็นระบบตามหลักสิทธิมนุษยชนและความมั่นคงของรัฐ ☐ พัฒนารัพยากรมนุษย์ให้เต็มตามศักยภาพ ☐ การสร้างค่านิยมวัฒนธรรมและประเพณีที่ดีงาม
ยุทธศาสตร์	(3) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ด้านสิ่งแวดล้อมสู่การอยู่ร่วมกันระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติอย่างสมดุล ปรับการบริหารนโยบายเศรษฐกิจสู่การผลิตที่ยั่งยืน สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรคุ้มครองพื้นที่วิกฤติสิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศที่เปราะบาง และต้องมีการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมและการจัดสรรทรัพยากรอย่างเป็นธรรม	1. การพัฒนาและควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างสมดุล เพื่อการจัดระเบียบและกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสมกับศักยภาพ และข้อจำกัดของพื้นที่ บนพื้นฐานในการรักษาสมดุลของสภาพแวดล้อม รองรับการเติบโต และลดความเหลื่อมล้ำระหว่างชุมชนเมือง และชนบท 2. ยุทธศาสตร์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อลดภาวะโลกร้อน เพื่อยกระดับมาตรการในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มข้น	☐ เร่งสร้างความสมดุลระบบนิเวศเพื่อความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งทรัพยากรในจังหวัดสมุทรสาคร

ประเด็น	แนวทางการพัฒนาประเทศไทยสู่ปี 2570 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ	การวางผังอนุภาคกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง เพชรบุรี ประจวบ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร 30 ปี (2550-2580)	แผนยุทธศาสตร์พัฒนา จังหวัดสมุทรสาคร 20 ปี
	(4) ด้านธรรมาภิบาล เสริมสร้างและพัฒนาวัฒนธรรม ประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของวิถีการ ดำเนินชีวิตของประชาชนไทยในทุกระดับ เสริมสร้างความเข้มแข็ง ความเป็นอิสระและ ความโปร่งใสขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ ชุมชน สร้างภาคประชาการที่มีประสิทธิภาพ		☐ ขับเคลื่อนกลไกทุกภาคส่วนใน การบริหารจัดการพัฒนาจังหวัด

จากที่ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ สำหรับการพัฒนาจังหวัดสมุทรสาคร 20 ปี พ.ศ. 2555-2574 ตามข้างต้นแล้วนั้น การศึกษาครั้งนี้จะนำเสนอโครงการที่สมควรดำเนินการตามประเด็นยุทธศาสตร์ต่าง ๆ และตามช่วงเวลาของแผนที่เหมาะสมในบทต่อไป